

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

Nørre Ørslev Ungdomsskole

1990

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Nørre Ørslev Ungdomsskole

Årsskrift 1990

Central-Trykkeriet, Nykøbing F. A/s

Årsskrift 1990

Dette års udgave af Årsskriftet for Nørre Ørslev Ungdomsskole er tilstræbt alsidigt – men naturligvis drejer det sig først og fremmest om vores egen skole og om efterskoleformen som helhed.

Modtagerkredsen er sammensat af tidligere, nuværende og kommende elever – forældre – skolekredsen – venner af skolen i øvrigt – forretningsforbindelser – og en lang række andre efterskoler. Det er vores håb, at vi med det foreliggende kan tilfredsstille så stor en del af modtagerkredsen som overhovedet muligt.

Indholdet præges naturligt nok mest af skolens egne eller forhenværende folk – men også enkelte andre er blevet bedt om at medvirke.

Efterskoleformen lever for øjeblikket i det spændingsfelt, der er mellem den meget store søgning og samfundets forsøg på at holde igen på udgifterne i håbet om at få en finanslov, der balancerer på indtægts- og udgiftssiden. Problemet omkring efterskoleformen i denne forbindelse er, at det alene er staten, der støtter efterskoledriften, mens kommunerne samtidig sparer penge, ved at flere og flere af de ældste elever vælger efterskolen.

Ved en debat i Folketinget om efterskolens forhold i begyndelsen af november bakkede alle tingets partier op om efterskoleformen, men de nærmeste år skal så vise, om der også er vilje til handling bag de pæne ord, hvis efterskolerne bevarer elevtallet og dermed samlet set får en større del af de 14-18 årige.

På Falster rumsterer det med at oprette endnu en efterskole. Det skal ske – som så mange andre steder rundt i landet – i en nedlagt folkeskole. Denne skole skal specielt henvende sig til de bogligt svage elever. Efterskolen har igennem årene vist sig at være en fantastisk skoleform også for denne gruppe unge – og denne nye af slagsen skal være velkommen i flokken. Fra at være den eneste efterskole på Lolland-Falster i mange år er Nørre Ørslev Ungdomsskole nu snart én ud af 7 i løbet af bare 13 år.

Nørre Ørslev Ungdomsskole har fortsat optaget næsten to år frem. Vi mærker altså endnu ikke til den afmatning, som er ved at indfinde sig rundt i landet.

Hvis vi til stadighed kan formå at holde efterskole på en måde, hvor 58 elever får mest muligt efterskole ud af færrest mulige skolepenge, så kan vi trygt se fremtiden i møde.

Årsskriftets læsere ønskes en god fornøjelse.

Lise og Knud Brusgaard Nielsen

Indhold

Lise og Knud Brusgaard Nielsen: Årsskrift 1990	3
Knud Brusgaard Nielsen:	
Du skal ikke være bange – for de bange har det skidt	6
Torkild Thaning: Et fælles udgangspunkt i et fælles sprog	10
Lise og Knud Brusgaard Nielsen: Årets gang	14
Knud Brusgaard Nielsen: Frihed og fred er ingen selvfølge	22
Lene Hansen: Vores eget lille hul i muren	24
Knud Holm Pedersen: Nørre Ørslev 1790 – et historisk tilbageblik	26
Fra skolekredsens generalforsamling 1990	30
Skolens personale	35
Skolens bestyrelse	35
Mette Svendsen: En dag for gamle elever	36
Pernille Justesen: Skolen set fra den ikke-boglige side	37
Knud Brusgaard Nielsen: Tankespind om efterskolen i 90'erne	38
Bent Jensen: Et år i USA som udvekslingsstudent	40
Knud Holm Pedersen: Mindeord om Holger Hansen	43
Hanne Knudsen: At rejse er at leve	44
Hans Christiansen: Horisont – med mulighed for udvidelse	46
Bendt Jepsen: Dagbogsblade fra en 40-års jubilær	48
Gitte, Maja og Dorte: Tema-uge med »sport«	53
Knud Brusgaard Nielsen: Unge ta'r stilling til tidens udfordringer	54
Jesper Taarø: Ragnarok	58
Jubilærbilleder	59
Skolens elever 1990/91	62
Nyt fra gamle elever	64
Elevmøde 1991	76

Årsskriftet koster i år 45 kr.

Beløbet bedes snarest indbetalt på vedlagte girokort – så er leveringen af næste årsskrift samtidig sikret.

Du skal ikke være bange – for de bange har det skidt

Ved velkomstmødet til skoleåret 1990/91 søndag den 12. august blev der i velkomsttalen taget udgangspunkt i følgende sang

Du skal ikke være bange
for at synge dig en sang,
hvis du nu får lyst i vilden sky at vræle.
Blæs kun på, at andre ler,
syng blot mer og mer og mer,
til de selv får lyst at prøve mund og mæle.

Du skal ikke være bange
for at danse dig en dans,
hvis du har lidt spjæt i fødder, krop og hænder.
Har du lyst, så tag et spring
op i luften med et sving!
Stol kun på, at du igen på jorden ender!

Du skal ikke være bange
for at smile meget mer,
det er nok af sure-pet're her på jorden,
som dit smilehul bør se,
så de selv får lyst at le;
sku' de blive køn're, er det helt i orden.

Du skal ikke være bange
for at lukke munden op,
spytte ud med dine egne ord og tanker;
sku' du vrøvle, er et kun,
hvad der fra »de kloges« mund
løber ud i endeløse tankeranker.

Du skal ikke være bange
for at gi' en ven et knus,
sige ham lidt af det pæne, som du tænker,
for når verden mangler fred,
er det ej, når kærlighed,
men når mistillid sig over alle sænker.

Du skal ikke være bange,
for de bange har det skidt,
når de ængsteligt sig vil bag masken skjule;
når du tør ta' masken af,
og stå frem som *dig* i dag,
har du ændret denne jord en lille smule.

Indholdet i denne sang – som vi skal
synge sammen senere – skal være
min velkomst til det kommende

skoleår – fordi den også fortæller no-
get om at være på efterskole – i dette
tilfælde Nørre Ørslev Ungdomsskole
– og om hvordan man kan være –
eller i hvert fald prøve at gøre sig
umage med at være over for sine om-
givelser.

Selv om nogle af jer kender hinan-
den fra sidste skoleår – og selv om
nogle af jer kender hinanden hjem-
mefra – og nogle af jer nåede at knyt-
te en lille kontakt på den specielle
dag for jer nye elever sidst i april – så
er I nu bragt sammen i et meget tæt
fællesskab, hvor der er så mange mu-
ligheder for at alle skal kunne få det
godt. Men der sker bare ikke noget,
hvis alle går og vogter på hinanden
hele tiden.

Hold dig ikke tilbage

Du skal ikke være bange – siger san-
gen i starten af hvert eneste vers. Og
det er lige netop det, det drejer sig om
– lad derfor være med at krybe ned i
et musehul og være bange.

På den anden side skal du jo heller
ikke starte din tid her på stedet med
at spille verdensmester – men langt
hellere forsøge at bryde isen i de nye
omgivelser i stedet for at holde dig
for meget tilbage, fordi du tror, at der
nok er nogle andre, der gør et eller
andet.

Du skal ikke være bange
for at synge dig en sang...

Jeg kan love jer hver og en, at I skal få lov til at synge – også i vilden sky. Også jer, som måske er lidt reserverede over for det at synge. Bare vent og se, hvor skøn fællessang kan være for samværet, når nogen tør – og resten så også får lyst til at være med.

Smilet er den korteste afstand

Du skal ikke være bange
for at danse dig en dans...

Det at danse er også en måde at udtrykke livsglæde på. Og gør du det, så vil du også møde kammerater, der gengælder det – og får øjnene op for mulighederne i et fællesskab, som netop et efterskoleår gi'r.

I den første uge: Alle klar til cykeltur.

Du skal ikke være bange
for at smile meget mer'...

Man siger, at smilet er den korteste afstand mellem to mennesker – også mennesker, som overhovedet ikke kender hinanden.

Hjælp derfor de usikre og sure-pet'-rene på vej og vis dem dit smilehul. Måske får de så også selv lyst og mod til at gengælde dit initiativ.

Prøv dine meninger af

Du skal ikke være bange
for at lukke munden op...

I det hele taget er noget af det vigtigste på denne skole, at du tør og vil deltage i samtalen. Det er så vigtigt, at netop *du* lukker munden op – så vi alle kan høre, hvad du har af ord og

I den første uge: Morgenmad ved Hesnæs.

tanker, som du kan bidrage med.

Ingen siger kloge ord hele tiden – men det forlanges heller ikke af os.

Det vigtigste er at gi' sit bidrag til samtalen. Det er nemlig ved at tale sammen – og derigennem komme frem med sin mening om tingene, at man bliver klogere på sig selv og sine omgivelser.

Når du deltager i samtalen, får du prøvet dine meninger af i forhold til andres meninger. Derfor er det så vigtigt, at du er med og ikke bare lader de andre føre ordet.

Vi lærere forventer, at du vil ha' medindflydelse på skoleåret. Det får du kun, hvis du gi'r din mening til kende, når der er mulighed for det. Kritik og forslag kan kun bruges til noget, hvis de kommer frem for dagens lys.

Du skal ikke være bange for at gi' en ven et knus...

Fortæl og vis dog de andre, at du kan li' dem – og at de måske skal ha' en positiv bemærkning fra dig en gang imellem.

Vi er alle i et fællesskab på godt og ondt – men det har muligheden i sig for at udvikle sig flot, hvis vi kan undgå mistillid til hinanden.

Kommer mistilliden, skal vi bruge kræfter på at gå og vogte over hinanden. Det fører aldrig til noget positivt. Vær derfor på vagt over for dem, der måske er på vej til at bryde tilliden – både jer elever indbyrdes – men også tilliden mellem jer elever og vi lærere.

Uden en høj grad af frugtbar tillid skoleåret igennem mellem os alle

kan det ikke fungere bedst muligt – og hvorfor i alverden skulle vi ikke få det til det – når vi nu alligevel er sammen?

Tag din maske af

Du skal ikke være bange,
for de bange har det skidt,
når de ængsteligt sig vil bag
masken skjule;
når du *tør* ta' masken af,
og stå frem som *dig* i dag,
har du ændret denne jord en lille
smule.

Det er meget almindeligt at bære masker – altså at man ikke helt er sig selv i forhold til de omgivelser, man er i.

Nu har I alle muligheden for at ta' jeres maske af. Måske vil netop du være en af de første, som tør ta' din maske af – og stå frem som dig selv og inden andre?

Det er engang sagt – at »ingen har begået større fejltagelse, end ham, som ikke gjorde noget, fordi han troede, at han kun kunne gøre så lidt«.

Husk disse ord – og tænk på, at lidt har også ret. Derfor kan I roligt gi' jeres bidrag – stort og småt – til fællesskabets opbygning. Jo før vi alle svinger sammen – jo før får vi det rarest alle sammen.

Ta' del i samfundet

Vi har store planer med jer alle sammen i det kommende skoleår. Vores store ønsker går i retning af, at I gennem undervisningen og gennem sam-

været i øvrigt – både med kammerater og lærere, må blive mere modne til at kunne se forskel på godt og ondt – rigtigt og forkert. At I må blive mere selvstændige, så I mere og mere lærer at stå på egne ben i den tid, I er her. At I må blive mere ansvarsbevidste, så I tænker jer om i forhold til vores fælles fremtid med de muligheder og begrænsninger der er i den. At I må blive mere aktive og engagerede i forhold til jeres omgivelser – så I senere tør og gider ta' del i samfundet som enkeltperson og som en vigtig del af helheden.

Hvis I vil være med til det – så har I jeres livs chance nu og her fra i dag.

Velkommen til skoleåret 1990/91.

Velkommen til alle tiders efter-skoleår på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Knud Brusgaard Nielsen

Et fælles udgangspunkt i et fælles sprog

Morgensang er en fast institution på Nørre Ørslev Ungdomsskole. En gang imellem er det på sin plads at stoppe op og stille spørgsmålet: Hvorfor synge sange og salmer? Meget af svaret gives i følgende artikel, som er lånt fra et studiekredsmateriale udarbejdet af Dansk Friskoleforening.

Spørgsmålet i denne artikel går ikke på, hvorfor vi ikke synger, for det gør vi. Vi synger, når vi fester og gynger sammen til »Lille sommerfugl«, og når »Vi kommer li' fra Svendborg a'« eller skal af med de sange, vi selv har strikket sammen eller købt til lejligheden. De såkaldte personlige sange. Vi synger om hængerøven og hende, der ser så yndig ud, til fodbold, på efterskolen i elevværelset, stumper af det, som vi kan huske. Vi synger også i sangtimerne en- eller flerstemmige sange og gerne musicals. Eller måske synes vi bedst om åbne landskaber.

Spørgsmålet er ikke, om vi synger, men går på, om vi skal forsøge at fastholde de salmer og sange, som knytter sig til vores baggrund, til historien og landet og til den tro, som danner baggrund for vores livssyn. Måske har man ikke afskaffet morgensangen, men kalder den blot morgensamling, men det betyder, at disse salmer og sange er udskiftet med sange, »som siger børnene noget«. Det siger til gengæld ikke lærerne så meget, men det vigtigste er jo børnene.

Men er det kommet hertil, så har vi allerede fat i en lille ende, som ikke er så uvæsentlig, fordi den betyder, at der pludselig har sneget sig en for-

skel ind på deltagerne, som ikke var der under den oprindelige morgensang. For selv om dens salmer og sange ikke umiddelbart kunne fattes af børnene, så handlede de også om deres liv og ikke kun om voksenlivet, og selv om børnene i »Julen har englelyd« stædigt lod sig bære på en avis ind i paradiset, i stedet for »på børnevis«, så fornemmede de dog klart højtiden og det særlige i måden at komme ind i saligheden på. Og selv om nogen blandt de voksne fremførte, at de ikke var kristne, så ville salmerne jo også tale om deres tilværelse.

I mangel af ord...

Men tilbage til udgangspunktet. Hvorfor kan vi ikke nøjes med sommerfuglen og svendborgenseren og med morgensamlingens børnesange?

For et års tid siden deltog jeg i en afskedsfest for en sløjdlærer på kommuneskolen. I sin afskedstale bad han i mangel af ord, om vi kunne synge »Hvor smiler fager...« med ordene: »...hvad hånden former, er åndens spor«. Den sang så hele lærerværelset og et par til, da vi nu var godt i gang. Det var en vellykket anledning til at spørge, om det ikke var

på tide at genindføre morgensangen. For hvorfor ville man forholde de næste generationer det, som man selv tyede til, når man manglede ord.

Som min tre-årige datter foreslog de omkringstående børn, da hun havde erobret gyngen i børnehaven:

»Skal vi ikke synge den med ... om end de måtte græde?«

Der er selvfølgelig noget galt, når man begynder at spørge sig selv om, hvorfor man gør det, man gør. Det gælder spørgsmålet om, hvorfor man holder friskole. Det gælder, når man begynder at spørge sig selv, hvorfor man i grunden er gift – eller hvorfor man lever. Det gælder også, når man må spørge sig selv, hvorfor vi skal synge sangene og salmerne.

Refleksionen er indtrådt. Distan-
cen. Umiddelbarheden er borte. Man er så at sige fordrevet fra paradiset.

På videnskabelig afstand

Men har vi i grunden bestilt andet de sidste 20 år end at fordrive vores børn fra paradiset? Måske fordi vi mente, at vi var kloge af skade, måske i en slags blufærdighed, i misforstået respekt, hvor vi ikke ville begå overgreb, men for deres egen skyld kræve, at de selv valgte deres liv, selv skulle tage kritisk stilling og formulere deres egen bekendelse.

Alt dette krævede kritiske redskaber. Vi anbragte dem på videnskabelig afstand af deres omverden, af tingene, af stoffet, for at de kunne frasi-
ge sig eller udvælge sig. Æblet var kildekritikken. Syndefaldet, at deres udgangspunkt dermed dybest set blev en mistænksomhed over for emnet. Som voksne følte vi os selv forført

og bedraget. Det skulle ikke gentage sig med vores børn, og derfor hviskede vi dem advarende ord i øret.

Fædrene åd druer, og børnenes tænder blev skøre.

Af angst for at indoktrinere, indoktrinerer vi, at de befinder sig i et drama som det, de kan læse om i bøgerne »Sværd og trolddom«, hvor man selv skriver sin egen roman, idet man vælger sig igennem nummererede afsnit, og hvor det at vælge forkert betyder, at man i næste øjeblik gribes af en kæmpekrabbes klo eller spises af en fortidsøgle. Skrækkelige farer truer lige om hjørnet, og et eneste fejlagtigt valg, en eneste afslappelse kan betyde døden.

Jeg kan huske, dengang jeg læste i avisen, at man i Tingkærskolen på Fyn gik ind for fred ved at øve sig på krig. Det fremgik, at 34 børn havde tilbragt et døgn i en fugtig beskyttelses-
seskælder.

Det er derfor en salme, som »Lille Guds barn, hvad skader dig? ...« i dag kan forekomme os fuldstændig ude af trit med virkeligheden og skadelig for børnenes dømmekraft, fordi den udtrykker en fuldstændig uforbeholden forventning og tillid, som ingen rimelighed har, når vi selv skal bedømme livet og fremtiden. Men det gør den jo ikke alene ved ikke at tale om, at man skal passe på ikke at vælge forkert og i det hele taget sørge for at sikre sig på alle mulige måder, som det gælder om i »Sværd og trolddom«. Men det håb, den rummer, afgøres jo netop ikke af os selv, af hvad vi vælger og vurderer, men det er der uafhængigt af os og lader sig ikke slukke af vores erfaringer.

Vores livsforudsætning

Men er det ikke kernen i alle de salmer og sange, som vi i dag spørger os selv om, at vi skal holde fast i. At de taler om det, som vi ikke skylder os selv, som vi ikke selv har frembragt, men som står til rådighed, og som vi derfor har fået som givne forudsætninger.

Det gælder ikke alene, når det drejer sig om det, salmerne fortæller os, men også, når vi synger om de bøgelyse øer og om Nina, som er i bad. Om lykken, som ikke er det værste, vi har.

Det må være derfor, man skal have morgensang i skolen. Så er noget sat på plads – som vores livs forudsætning, som vi så kan få uddybet i løbet af dagen og få færdigheder til at forstå.

For hvorfor skulle vi ikke fortsætte med at give os selv og vore børn mu-

lighed for at erkende, at det, som er det grundlæggende i vores liv, er det, som vi ikke selv har valgt eller ført igennem, men alt det, som sangene og salmerne går ud fra.

Og hvor ellers skulle vi hente muligheden for at skærpe udtrykket og bruge store ord, som vi ellers ikke ville tage i vores mund, når vi må tale om livet og udtrykke vores taknemmelighed? Og hvordan har vi ellers mulighed for at pege på, at det herlige ved de forudsætninger, som salmerne og sangene peger på, er jo, at de ikke er private, men fælles? Ingen står udenfor, og derfor bliver Ninas bad og Svantes ostemad i den sammenhæng løftet ud af det private til det, som dåb og nadver betyder, når de ikke gør forskel. Om en sang i det lange løb duer, afgøres ikke alene af dens sproglige kraft, men af, om den lever op til dette.

Både højskole- og salmebogens berettigelse ligger i, at det, som måske engang var en digters personlige og private udsagn, her forstås som en fælles bekendelse. De fleste, som synger om, at »jeg håber, det går an, jeg ta'r, hvad mine såler bærer«, aner jo ikke, at det er Holsteins private arvestrid med broderen om slægtgården, som ligger bag disse oprindeligt bitre ord, ligesom »Julebudet« af Hostrup i dag opfattes som en salme, der taler om livsvilkår, som angår os alle sammen, selv om den blev skrevet på baggrund af hans eget livs tragedie.

Fra det virkelige liv

Hvis det bærende i vores salmer og sange er det fælles, så er det også vigtigt, at det forbliver fælleseje og ikke

kun for nogle særlinge. Hvad salmerne angår, så har Danmark hidtil haft den særlige situation, at man ikke har skelnet mellem kirke og folk. Heller ikke i egen bevidsthed. De har altid været et. Det skyldes ikke alene, at så stor en procentdel af befolkningen har været medlemmer af folkekirken, men først og fremmest, at det har medført, at man har bevaret morgensangen med salmerne i skolen. Derfor har man altid kunnet genkende noget »fra det virkelige liv« uanset, hvor få gange man så kom i kirke. Der var på forhånd et fællesskab, som bar hen over, at præstens prædiken måske var uforståelig og altergangen alt for lang og mystisk en vej. Man var ikke lukket ude fra det væsentlige, som bar Guds-tjenesten. Derfor har menighedens fællesskab været folkets og omvendt. Det er desværre ikke mere tilfældet i dag, og det bliver måske folkekirken undergang, fordi det betyder, at man begynder at tale om »de kristne« og om »vi kristnes fællesskab« som en særlig gruppe.

Og på samme måde ender de frie skoler måske med at blive en stat i staten alene fordi de bevarer morgensangen og i det hele taget højskolesangene og salmerne som en selvølgelig del af deres liv.

Helt bortset fra, at der efterhånden er en stor del af befolkningen, som ikke får del i salmer, sange, verselinier, vendinger og ord, som de kan trække på, når de er glade eller når livet bliver dem øde, så betyder det også et stort sprogligt skel i befolkningen, i dens referenceramme og associationsverden, når man skal samtale eller bare når man skal forstå litteraturen. Når »Ind under jul,

hvor er det trist« høres, som om den handlede om et trafikuheld, og »Hvem sidder der bag skærmen« som en sang om en fjernsynsskifter med skyklapper på, så opdager man pludselig sprogbarrierer, som sætter skel. Når man ikke genkender »...omend vi måtte græde«.

Fælles udgangspunkt i fælles sprog

Det drejer sig altså i virkeligheden om at have et fælles udgangspunkt i et fælles sprog, hvis fællesskab også ligger i, at man kan udtale det med en mund. Det melder sig, når vi skal have ord for det, som er bestemmen- de for vores liv og vores mening. Det taler om det, som kommer os i forkøbet, før vores egne afgørelser og vurderinger sætter ind, sådan som det er tilfældet med glæden, med taknemmeligheden, med sorgen, fornemmelsen af samhørighed og tilhørsforhold. Det taler om vores sted og liv og melder sig, når ånden griber os og gør, at noget angår os.

Men det handler derfor også om, at sangene med deres ord kan fortælle os, hvor vi hører hjemme, og at de kan fortolke følelser, som ikke alene er fællesmenneskelige, men også angår os i vores særlige samhørighed.

De understreger noget fælles, men derfor samtidig det, som er særligt for fællesskabet. Det, som konstituerer det.

Og hvorfor skulle vore børn ikke vide om det?

*Torkild Thaning, sognepræst,
Nr. Lyndelse, 1990*

Årets gang

Starten på det nye skoleår virkede overkommelig – kollegialt set – da der ingen lærerudskiftninger var sket. Forberedelserne kom derfor let fra hånden – lige indtil dagen før eleverne skulle komme. Da revnede den ballon, der betød, at lærer Erik Kjeldgård i løbet af kort tid stoppede sit arbejde på skolen.

Det betød en dårligere skolestart end ellers – desværre.

August: Hverdagen kommer i gang

Traditionen tro ankom gengangereleverne dagen før alle de nye. Der var tid til at hygge sig »alene« – og tid til at forberede modtagelsen af de nye dagen efter.

Søndag den 13. august om aftenen var alle samlet med forældre til velkomstmøde i gymnastiksalen. Den første uge gik slag i slag med sit helt specielle program: småprøver til niveaudeling i skolefagene, valg af valgfag, idrætsaktiviteter, besøg hos lærerne, cykeltur ud i det blå og ske-maskrivning.

Da vi nåede slutningen af ugen var alle godt mætte af oplevelser – og kun enkelte af eleverne valgte at blive på skolen den første week-end.

Om onsdagen i den anden uge blev der planlagt en omgang Onsdagsfællesaftener, hvor bredden i arrangementstyperne blev tilgodeset.

Samme aften havde bestyrelsen ekstraordinært møde – der mundede ud i den omtalte opsigelse.

September: Alsidede arrangementer

Skolehverdagene var i overtal, men ved siden af foregik der fantasifulde ting. Onsdagsfællesaftener var gode brud. Der var arrangeret Musik-quiz, hvor det gjaldt om at få 13 rigtige – og Star-aften, hvor det indebar, at man mødte op udklædt som sin »star«.

Årets første skole-weekend indeholdt World Masters Game, festaften med indlagt ristafel og diskotek, Jordan Rundt med Marianne Barsøe Nielsen fra Nykøbing, skovtur, svømmehal, videobio 1 og 2, natløb – og så endelig Efterskolernes Dag om søndagen, hvor vi var værter for 125 gæster.

Oktober: En dag for hele sognet

Denne måned skulle blive årets mest begivenhedsrige. Prøv selv at høre:

Tema-uge med overskriften: »Kultur«. Eleverne valgte sig ind på forskellige hold – bl.a. Teater, hvor der skulle øves på en forestilling til Elevmødet/Forældremødet ved ugens slutning. Tema-kanalen, som skulle lave en daglig tv-nyhedsudsendelse – Tegne/Trick-film, som skulle lave korte videofilm – og Mad, som skulle lave bidrag til det daglige aftensmåltid fra forskellige lande.

Sideløbende med arbejdet på disse hold var der kulturoplevelser ens for alle: Besøg af forfatter, tur til Louisiana Kunstmuseum, koncert på skolen af Charlotte Halbergs trio – og en tjekkisk musikgruppe af unge, der spillede klassisk musik.

Et stort og flot program med gode oplevelser fra såvel holdene som fællesarrangementerne.

Årets elevmøde indeholdt underholdning ved eleverne: Gymnastikopvisning, teaterforestilling, koncert af musikliniehøholdet – og så fik det nuværende elevhold klaps i fodbold af tidligere elever, på trods af ihærdig træning og trusler om, at nu havde det været sidste gang, de gamle elever havde vundet.

Dagen igennem var der mange gæster. Enkelte af gæsterne misbrugte vores gæstfrihed ved at blære sig med medbragte drikkevarer. Det blev påtalt – så forhåbentligt var det et éngangstilfælde?

Allerede dagen efter – om søndagen – havde vi inviteret forældrene til en eftermiddag med individuelle

samtaler mellem elev/forældre/-lærer, hvor vi fra skolens side kunne berette om, hvordan det gik den enkelte elev fagligt og socialt.

Der var også et fælles program i gymnastiksalen, hvor elevindslagene fra om lørdagen blev gentaget.

Her kunne vi også fortælle om holdet som helhed. Der blev ikke lagt fingre imellem i vores kritik, hvor vi udtrykte savnet af, at holdet svingede sammen som hold. Heldigvis skulle det senere på året vise sig at blive mærkbart bedre – ja helt fint!

Forældremødet forløb godt – og kan hurtigt gå hen og blive tilbagevendende. Det er vores indtryk, at forældrene (og eleverne) er godt tilfredse med at få en melding fra skolen om, hvordan det går med den enkelte.

I ugen inden efterårsferien var vi alle på besøg på Nykøbing sukkerfabrik. Virksomheden havde netop fået navneforandring efter salget til

*Onsdagsarrangement:
Besøg hos lærerne.*

Danisco. Fra at være eneste andelsvirksomhed på sukkerområdet – ejet af dyrkerne – er fabrikken nu en del af en af landets gigantvirksomheder.

Det mærkede vi nu ikke noget til. Vi fik stadig en god modtagelse.

Lige efter ferien blev vi fotograferet til det årlige skolefoto. Frisurerne blev sat – og portrætterne kunne heldigvis nå at blive færdige inden jul.

Sidste søndag i måneden var hele skolen med i et arrangement sammen med Nørre Ørslev og Systofte sogne: Sognedag, hvor skolens elever og sognenes beboere skulle lære hinanden at kende.

Vi havde delt indbydelser ud til alle husstande i de 2 sogne. Dagen begyndte med gudstjeneste i Systofte kirke – med korsang – efterfulgt af et program på skolen, hvor der var kaffe-bord, fællessang, teaterforestilling, rundvisning, musik og gymnastik/drama-opvisning.

Kirken var fyldt til sidste plads – og 40-50 valgte at fortsætte på skolen til anden del af programmet.

»Nemo« – en rockforestilling af Ebbe Knudsen og Steffen Brandt, så vi på teatret i Nykøbing. Forestillingen var en god oplevelse – som ikke mindst blev båret oppe af Mek Pek, som havde hovedrollen.

På månedens sidste dag startede en ny lærer, Karen Madsen, ansat som vikar i den resterende del af skoleåret.

November: Indsamling til Namibia

Månedens første dag var en milepæl i efterskolernes historie. Denne dag

var nemlig 25 års-dagen for ansættelsen af den undervisningsinspektør, som er alle landes efterskoleers kontaktperson til statsmagten. Hans navn er Jørgen Olsen – og han holder til i Kulturministeriet, Vestergade i København.

Dagen skulle fejres – og det blev den. Mere end 200 efterskoleelever, hver med et skilt påskrevet et skole-navn – og et efterskoleorkester i spidsen – gik i optog gennem Københavns centrum til Kulturministeriets gård. Her blev der holdt tale, sunget fællessang om dagens jubilar, spillet musik – og overrakt en gave fra alle landets efterskoler: En Efterskole-Sommer-Konference på Nørre Ørslev Ungdomsskole i den kommende sommerferie – 3 dage med 35 deltagere. Program og deltagerkreds efter jubilarens ønsker.

Som noget ganske nyt havde vi afsat en hel dag i starten af denne måned, hvor hvert liniefag kunne disponere frit. Alle liniefagene tog på ture væk fra skolen – og havde gode oplevelser med hjem.

Alle eleverne var i ønskepraktik i en uge, men på nær 3 elever boede de stadig på skolen i praktikugen. Vi lærere var på kursus, holdt lærermøder med større sager på dagsordenen – og besøgte eleverne på deres praktiksteder.

På valgdagen til kommunevalget havde vi fået tilladelse til at foretage indsamlinger på valgstederne i Stubbekøbing kommune.

Det var et led i vores Horisontundervisning, hvor vi havde arbejdet med dannelsen af den nye stat i Afrika: Namibia.

Denne nye stat havde hårdt brug for hjælp. Eleverne lavede plancher

om landet og dets problemer. Dette materiale blev sat op på valgstederne sammen med indsamlingsbøsser.

Indsamlingen blev en fiasko – der kom kun 690 kr. i bøsserne! Det hjalp dog lidt på det, at en u-lands-gavebod på skolen i november og december måned gav et overskud på godt 1200 kr. Derfor kunne vi sende omkring 1900 kr. afsted som vores bidrag til Namibia.

Månedens sidste Onsdagsfællesaften foregik på gymnasiet i Nykøbing, hvor vi var inviteret ind for at se eleverne opføre »Gøngehøvdningen«. Samme aften blev der afholdt møde på skolen for køkkenledere på Lolland-Falster.

December: Alt står i juleriets tegn

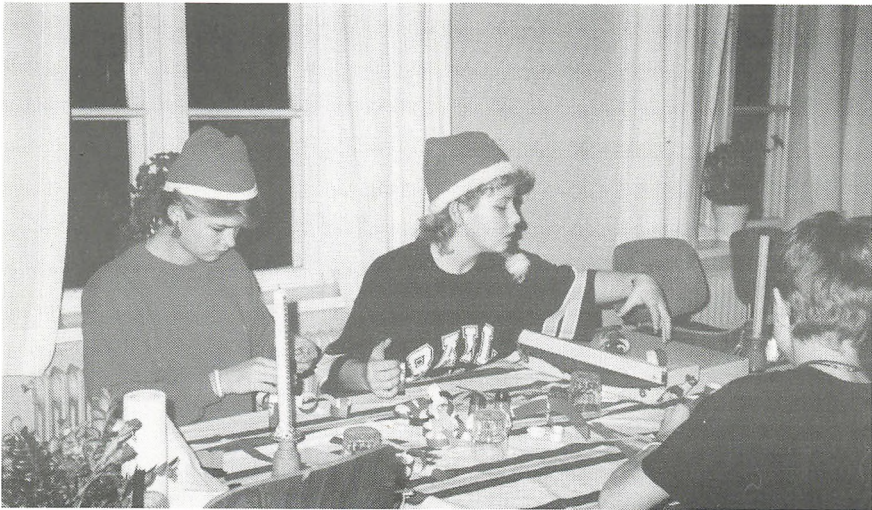
Månedens startede med en skole-weekend, hvor der blev pyntet op efter alle kunstens regler.

I Horisont havde vi besøg af to lokale kommunalpolitikere, Poul Høier (V) og Hanne Palle (S), som fortalte om deres arbejde – og i øvrigt stod for skud fra eleverne.

Julemødet foregik med mange gæster – og med informationschef Jacob Rönnow fra Dansk Missions Selskab som juletaler. Dorrit Keller sang julesange med Heidi Brandt ved klaveret og musikholdet spillede. Alle gæsterne deltog ivrigt i aftenens fællessange – så det var som tidligere en hyggelig aften.

Den sidste aften inden juleferien havde vi vores egen interne juleafslutning med julemiddag og hyggeligt samvær. Dagen efter havde nogle af eleverne – sammen med sognepræst Lisbeth Spengler – tilrettelagt en julegudstjeneste for os alle i Nørre Ørslev kirke.

Fra skole-weekend i december.

Januar:

Stor teateroplevelse i vente

I forbindelse med skole-weekenden i begyndelsen af måneden var vi alle i Nykøbing Teater for at se »Hvem er bange for Virginia Woolf?« med Githa Nørby og Frits Helmuth i hovedrollerne. To af dansk teaters største skuespillere gav os oplevelsen af »en sjælelig motorsavsmassakre«, som anmelderen kaldte stykket.

Et af Onsdagsarrangementerne i denne måned var besøg hos lærerne til kaffebord og hygge. Disse besøg er meget velsete blandt eleverne. Her er der et par timers samvær i mindre grupper under familiære former.

Da tiden for beslutningerne vedrørende næste skoleår var ved at være aktuel, var det meget passende, at Teknisk Skole i Nykøbing havde åbent hus på deres forskellige afdelinger. Hele skolen var afsted på besøg.

Sidst på måneden havde vi det årlige besøg af gigant-hoppepuden. Alle fik rørt sig et par timers tid – og enkelte af eleverne blev helt skræppe i øvelserne.

Februar:

Nye og gamle elever på besøg

En Horisont-eftermiddag havde vi indkaldt 12 tidligere elever, som repræsenterede forskellige efg-retninger, Gymnasiet, HF og Handelsskolen.

De fortalte om, hvad de var i gang med – og eleverne spurgte dem ud. Det er alle tiders ordning at lade eleverne møde andre unge, der står midt

i nogle uddannelser, så de kan få et indblik i disse, inden de selv skal til at vælge.

Det var Georg Metz, der var foredragsholder, da Horreby Aftenhøj-skole havde sit årlige arrangement sammen med os. Godt fremmøde, men ikke den helt store tilfredshed med foredragsholderen, der slap lidt for nemt fra det.

På en enkelt uge i måneden var der 10 kommende elever på besøg. Det havde vi nærmest forlangt, at de skulle, så de kunne få et reelt indtryk af, hvordan det ville være at blive elev på skolen.

En af årets bedste fester var et Onsdagsarrangement planlagt som en aften, hvor vi alle havde skiftet køn! Der var underholdning, konkurrencer og diskotek – og præmiering af den bedste »mand« og »kvinde«.

Marts

På besøg i Rostock/DDR

Halvdelen af lærerne var i begyndelsen af måneden til Årsmøde i Nyborg som medlemmer af Efterskoleforeningen. Der var her tid til generalforsamling, samvær med andre efterskolefolk, foredrag og underholdning.

Forårsmødet sammen med Kirkeligt Samfund var i år med forstander Carsten Høgh fra Lollands Højskole, der fortalte om eventyr og myter.

Overskriften på den anden Tema-uge var »Frihed og Fred« – i bredest betydning. Der blev arbejdet i fællesskab med et freds- og konfliktspil, vi havde flygtninge på besøg, vi så Ghandi-filmen – og vi lavede vort eget lille hul i muren ved at besøge

Tema ugen: Cabaret om frihed og fred.

Rostock i DDR, hvor vi blev vist rundt af elever fra et gymnasium.

Sideløbende arbejdede eleverne på nogle valghold med at producere noget, der kunne vises ved forældredagen ved ugens slutning.

En rigtig god uge, hvor vi om lørdagen kunne vise forældrene produkter med baggrund i temaet: Udsmykning af skolen, video, vægavis, radioudsendelse, sort teater og mere almindeligt teater.

Det er egentligt forbavsende, hvor meget man kan nå på en uges intensivt arbejde. Det blev derfor også en god forældredag, hvor der var meget godt at vise.

Dagen efter forældredagen havde vi 2 gymnastikhold med ved amsopvisningen i Horbelev-hallen.

April:

Årets sidste skole-weekend

Måneden startede med terminsprøver efterfulgt af en skole-weekend, der var tilrettelagt af et udvalg af elever, som havde meldt sig til opgaven.

Årets andre week-ender var blevet tilrettelagt af eleverne på skift.

Skole-weekenden var særdeles alsidig og indeholdt bl.a. et stort cykelløb med praktiske opgaver ved posterne.

Gunslevholm Idrætsefterskole havde inviteret os til at overvære deres musical »Den syngende sten«. Et stort og flot arrangement med mange medvirkende og masser af teknik.

Vi afholdt jubilarmøde for 25-, 40- og 50-års jubilarer – og dagen efter en dag for det kommende elevhold, hvor alle på nær 2 var mødt op.

På månedens sidste dag blev Jan Borre ansat som ny lærer fra det kommende skoleår.

Maj:

Kalenderen fuld af aktiviteter

Vi havde en gæst til at hypnotisere os en onsdag aften. Han havde held med sit forehavende – og 6 elever underholdt resten af skolen med at adlyde hypnotisørens ordrer.

De skriftlige prøver blev afholdt –

Rotur på Voerså.

Lejrskoleaften.

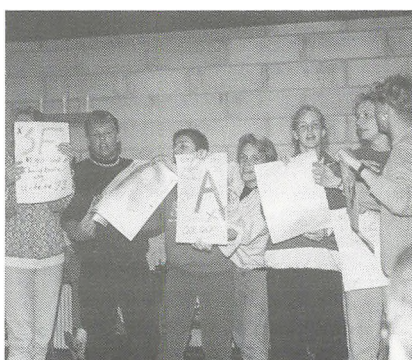
På vej gennem Råbjerg Mile.

Råbjerg Mile.

Lejrskoleaften.

Lejrskoleaften.

og ind imellem fik vi også tid til at afholde bankospil til fordel for det kommende besøg af vores venner fra gymnasiet i Rostock. Alle gevinster var skænket af de handlende i Nykøbing og omegn og forældrene – og aftenen gav et overskud på mere end 6000 kr.!

Så var det tid til årets Lejrskole, der foregik på lejrcentret »Hvide Klit« ved Lyngsaa nær Sæby i Vendsyssel.

Ud over oplevelserne på »optur« og »nedtur«, havde vi nogle fortættede dage med et stramt program. Forberedelserne til turen var foretaget af et udvalg af elever og lærere. På fællesture og valgture blev det nordjyske endevendt. Alle på Grenen – og enkelte på Hirsholmene. Om aftenen var der aktiviteter forberedt af elevudvalg hjemmefra.

En rigtig god lejrskole i en god stemning.

Netop hjemkommen fra lejrskole fik vi besøg af Lokalhistorisk Forening fra Sakskøbing, som blev budt på foredrag, rundvisning, historisk udstilling og kaffebord – samt efterfølgende samtale om efterskoler i almindelighed og Nørre Ørslev Ungdomsskole i særdeleshed.

Ved månedens slutning ansatte vi endnu en lærer, Hanne Knudsen, som afløser for Solvejg Østergård.

På månedens sidste dag var der bestyrelsesmøde med efterfølgende skolesyn – og om aftenen var der generalforsamling i skolekredsen.

Juni: Slut for i år!

De mundtlige prøver blev afviklet med censorhjælp fra Realskolen i Nykøbing, Sct. Birgitta Skole i Maribo og Møllebakkeskolen i Horreby.

Midt i prøverne havde vi besøg af 33 gymnasieelever og 5 lærere fra Rostock i DDR i fire dage. Noget af tiden boede gæsterne på skolen og sidste del af besøget foregik i vore elevers hjem, da alle gæsterne var inviteret med dem hjem fra den ene dag til den anden.

Gæsterne inviterede os på et genvisit i Rostock i det kommende skoleår. Vi venter spændt på, om de holder ord, efter de gennemgribende omvæltninger de har været igennem siden da.

Skoleårets sidste dage var som tidligere helliget afslutningen – såvel den interne som den med forældrene.

Alt forløb planmæssigt – så vi kunne tage en »glædelig« afsked med hinanden efter en hyggelig skoleafslutning med elevindslag, koncert, fællessange og afskedsord fra formand og forstander.

Efter elevernes afrejse blev der holdt lærermøder for at afvikle indeværende skoleår og for at forberede det kommende.

Omsider blev det tid til sommerferie – og dermed slutter også denne beretning om årets gang 1989/90.

Mange hilsener til elevholdet, som heldigvis vågnede op i årets løb og fik det meste af et alle tiders skoleår på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Lise og Knud Brusgaard Nielsen

Frihed og fred er ingen selvfølge

Med baggrund i omvæltningerne rundt om i det østlige Europa blev Tema-ugens indhold tilrettelagt – med en overskrift hentet fra Dronningens nytårstale, der gerne skulle udvide den almindelige opfattelse af fredsundervisning.

Det er klart, at det, der var sket og ville ske i den nærmeste fremtid rundt omkring i den østlige del af Europa, ikke kunne undgå at påvirke os alle. Derfor fik det lov til at præge os i udvælgelsen af temaet til årets anden Tema-uge. Efter at lærermødet havde konfirmeret temaet, blev der nedsat et lærer/elev-udvalg, som skulle forestå den nærmere planlægning af programmet.

Fra starten lå det klart, at indholdet skulle være bredt – og langt videre end den almindelige opfattelse af »fredsundervisning«.

Stikord som angst, fremtidsmod, krig, demokrati, had, usikkerhed, fjendebilleder, mod, forventning, ansvar for sig selv og andre og kærlighed blev endevendt for at beskrive bredden.

Det blev hurtigt klart, at det hele skulle munde ud i noget, der kunne vises for forældrene – men hvordan?

Efterhånden fandt det sin form. Der blev oprettet nogle værksteder, som skulle arbejde selvstændigt med udgangspunkt i en lang række stikord formuleret som oplæg. Alle værkstederne skulle så arbejde hen imod at bidrage konkret og synligt til forældredagen.

Sideløbende med arbejdet i værkstederne skulle der være fælles-

oplevelser i forhold til temaet – og endelig gjorde vi plads til en daglig morgenmotion, så alle kunne få frisk luft i lungerne før dagens indendørs arbejde.

Eleverne vælger værksteder

Der blev oprettet fem forskellige værksteder.

AVIS: Dette var ugens nyhedstjeneste, som fremstillede vægavis og fortalte om ugens gang til omverdenen. Gruppen tog sig også af gæster udefra.

VIDEO: Opgaven var her at planlægge og producere en spillefilm med baggrund i temaet.

VÆRKSTEDSTEATER: Her var der tale om anderledes teater og optræden i øvrigt. Der blev skrevet og sunget sange, spillet sort teater og lavet raps.

KUNST/COLLAGE: Billedtæpper, plakater og kunst i øvrigt blev fremstillet til oplysning og udsmykning.

TEATER: Gruppen øvede og spillede en slags cabaret-forestilling, hvor temaet var taget under forskellig behandling.

Arrangementer for alle

Tema-ugens fællesarrangementer var Freds- og Konfliktspil med en spilleleder fra forsvarret. Vi så Gandhi-filmen, som fortæller meget om en anderledes måde at løse konflikter på. Flygtninge fra Iran og Irak fortalte om deres flugt fra hjemlandet på grund af ufred og ufrihed – mens andre flygtninge – sammen med nogle af eleverne – lavede frokost til os alle.

Eleverne hørte foredrag om fortid, nutid og fremtid med hensyn til Tysklands-spørgsmålet – som optakt til vores 1-dages besøg i Rostock/DDR i samme uge.

Klar til forældredagen

Der blev arbejdet godt på værkstederne, så der var meget – og meget godt – at vise forældrene om lørdagen, hvor der var stort fremmøde til en hel dags program.

Efter forældredagen blev det normale ugeskema taget i brug igen. Forhåbentlig har Tema-ugen været med til, at vi selv gennem mødet med fremmede og med vores besøg i DDR – og ugens indhold i øvrigt – i højere grad ikke tager vores egen frihed og fred som en selvfølge.

Knud Brusgaard Nielsen

Elever hjælper flygtninge med at tilberede frokost.

Vores eget lille hul i muren

»Frihed og fred« var overskriften på vores Tema-uge i marts. Alle de sædvanlige fag var lagt på hylden, og ugens arbejde var en blanding af fælles arrangementer og forskellige arbejdsgrupper.

Det største fælles arrangement var en heldagstur til Rostock i det tidligere DDR. Ved ankomsten til Ernst Thälmann Schule – en gymnasieskole – blev vores elever delt ind i 10 grupper, som hver fik tilknyttet 3-4 østtyske elever som guider.

Få minutter efter ankomsten spredtes de mange elever for alle vinde i Rostock og Warnemünde. Nogle var med hjemme i private

hjem, og andre blev trakteret på restauranter eller Burger Bar.

Rostock er en by med ca. 240.000 indbyggere. Det, der mest prægede bybilledet, var de mange Trabant og sporvogne. Kulrøgen lå tyk over byen, og der var færre butikker med mindre udbud af varer, end vi er vant til i Danmark. Til gengæld var de fleste varer meget billige set i forhold til danske penge. Et måltid mad med

Østtysk kollega viser lærerne rundt i Rostock.

drikkelse på en restaurant kostede typisk 6-10 danske kroner.

Tøbruddet i Øst havde pludselig givet østtyskerne frihed til at rejse til Vesten, og et genbesøg i Danmark var derfor meget nærliggende. De ligefrem hungrede efter at komme ud og se en del af verden, der hidtil havde været lukket for dem.

Vi ville gerne vise de 33 østtyske elever og 5 lærere, der kom på besøg i 4 dage i juni, et typisk billede af vores del af Danmark samt vores specielle skoleform.

Selve opholdet på skolen blev dækket af skolens budget, men for at få finansieret resten, samlede vi penge ind, og vi arrangerede et stort bankospil med gaver skænket af forældre og forskellige virksomheder i omegnen. Bankoaftenen gav et pænt overskud, og vi var klar til at tage imod gæsterne.

Østtyskere på besøg

Det blev til fire hektiske, men gode dage. De to første dage var gæsterne indkvarteret på forskellige elevværelser. Dagens program bestod bl.a. af fodboldkamp, gårdbesøg, bustur til Ålholm slot og bilmuseum samt en fest. De sidste to dage blev gæsterne indkvarteret i private hjem. De østtyske elever fik altså mulighed for både at erfare noget om livet på skolen og om livet i danske privathjem.

Besøget var lærerigt for alle parter. Når to store elevgrupper fra to forskellige samfundssystemer er sammen, må der nødvendigvis vise sig forskelle.

De fleste danskere havde vist nok ventet, at østtyskerne gik anderledes

og mere gammeldags klædt end vi, men den fordom kunne vi godt pakke sammen. På den ydre fremtoning var det ikke nemt at afgøre, om man stod over for en dansk eller en østtysk elev.

Samværsformen mellem lærere og elever var til gengæld meget forskellig. Den afslappede og åbne omgangsform mellem danske elever og lærere var en stor overraskelse for de østtyske elever, der var mere lukkede og formelle over for deres lærere.

Sprogligt blev dagene også lærerige. Uanset om man klarede sig igennem på engelsk eller tysk eller en skøn blanding, er det rart at opleve, at fremmedsprog kan bruges til noget i det virkelige liv.

En fortsat kontakt med Rostock-eleverne er nok ret tvivlsom. Udviklingen er løbet så hurtigt, at de tidligere DDR-borgere har nok at gøre med at forholde sig til den nylige genforening med Vesttyskland med deraf følgende totale ændring af skolesystemet og hele samfundssystemet.

Lene Hansen

Nørre Ørslev 1790

– et historisk tilbageblik

Året 1790 var der en meget vanskelig høst på Falster. Kornet var høstet og havde længe stået på markerne, hvor græsset groede højere og højere op om negene. Sådan var det både på Vestensborgs marker og på bøndernes.

Bønderne i Nørre Ørslev havde flere gange været ude på herregårdens marker for at køre korn ind, men var hver gang blevet sendt hjem igen. Kornet var ikke tjenligt. Således også den 3. september. Man var ved at miste modet. Men da sker der en ændring i vejret. Det blæser op.

Den 4. september 1790

Næste morgen er der en af bønderne, der vågner tidligt, og han ser, der blæser en frisk vind. Han står op og går ud i marken og føler på kornet. Nu er det tørt, og han skynder sig tilbage til byen og går fra gård til gård og vækker sine bysfæller. »Kornet er tørt, vi kan nå at få et par læs af vort eget, inden vi skal ud på hovmarken!« Sådan siger han ved hvert vindue, han banker på.

Og de står op og begynder at køre korn ind. De er ivrige. Det ene læs tager det andet. Og det tidspunkt, hvor de skulle møde på hovmarken på Vestensborg overskrides. De skal lige have et læs til...

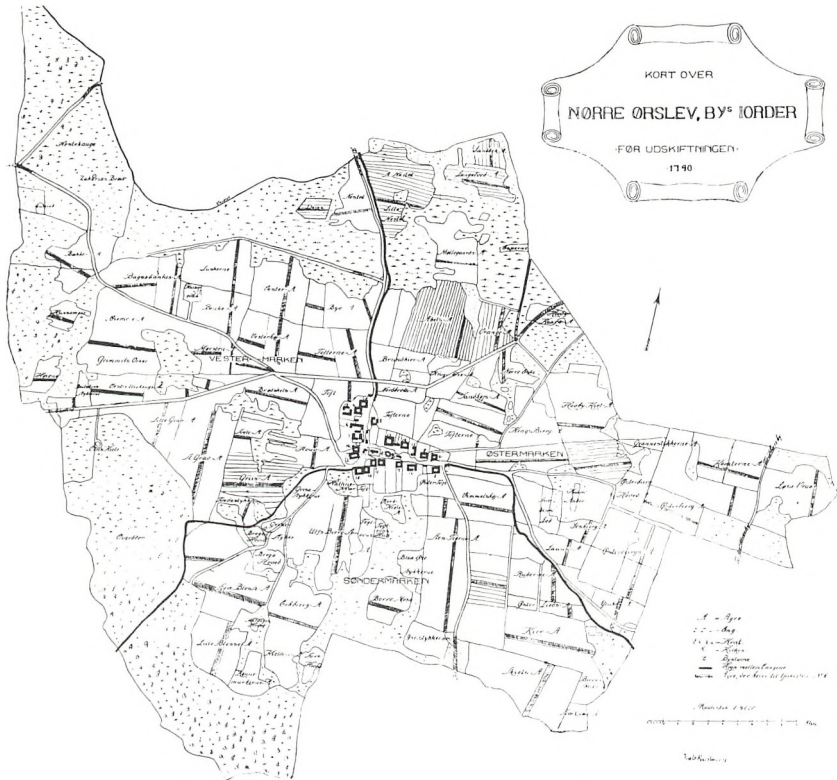
Da høres en galoperende hest i landsbygaden. De er straks klar over, hvem det er. Ridefogeden. Og de må straks afsted.

Ude ved Vestensborg bliver de modtaget af herremanden, Thestrup, hed han. Han skælder dem ud med en voldsom tordentale, og han ender med at råbe til dem, at de jo kan købe det hele, for det er jo ikke til at have med bønder at gøre mere. »Men I har vel ingen penge, I hallunker« – slutter han af.

Efter den svada måtte bønderne så i gang med at køre korn ind. Men der var sket noget, tankerne havde fået en ny retning. Han havde sagt, de kunne købe sig fri – de kunne blive selvejere – ligesom bønderne i Sønder Kirkeby og Virket. Man talte meget sammen den dag. De var der jo også fra godsets andre landsbyer.

Da det blev aften, kunne man ikke rigtig bekvemme sig til at køre hjem. – Man kunne ikke rigtig slippe tanken, man måtte have besked. Det endte med, at nogle af bønderne med Ole Willumsen fra Nørre Ørslev i spidsen vovede sig op til herremanden. »Mente nådigherren det nådigherren havde sagt. Kunne de købe godset?« Og de fik den besked, at godsejer Thestrup var villig til at sælge.

Nu kunne de køre hjem. Den besked bredte sig hurtigt og satte fantasien i gang. Og med højt humør gik det i rask trav hjemad.

Nørre Ørslev 1790.

På en af gårdene i Nørre Ørslev, for øvrigt den, der i dag er Winthers gård, gik den dag en lille pige på 8-9 år, Grethe Mysse, sammen med sin mor og ventede spændt på, at faderen og de andre skulle komme hjem. Som gammel kone har hun fortalt herom til sin sønnesøn, Ole Rasmussen, der er den, der har ladet hændelsen gå videre til nutiden.

De kom senere hjem, end de plejede, fortalte Grethe Mysse, og da de kom, kunne de høres på lang afstand. De kom syngende og støjende ind mod byen. Først da faderen kørte ind i gården, blev spændingen udløst.

Købet af Vestensborg

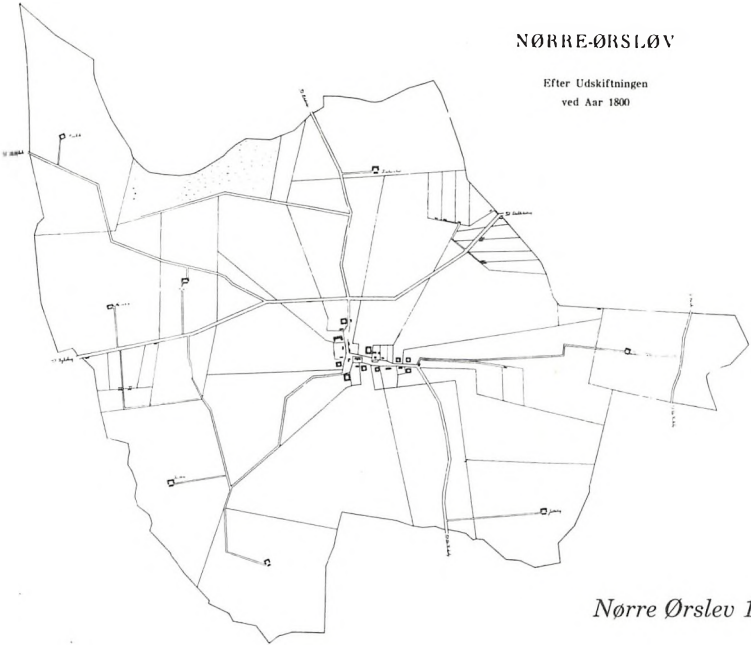
Høsten blev overstået, og derefter gik man i gang med forhandlingerne.

Et udvalg bestående af oldermændene fra godsets ni landsbyer blev dannet, og Ole Willumsen fra Nørre Ørslev blev såkaldt betændig formand.

Forhandlingerne med herremanden endte med, at bønderne købte hele Vestensborg gods for 150.000 rigsdaler. Det var ingen ringe handel, iflg. Ole Rasmussen: Hele Vestensborg Gods med alt mur- og na-

NØRRE-ØRSLØV

Efter Udskiftningen
ved Aar 1800

Nørre Ørslev 1800.

gelfast samt 10 Marker, 4 Skove, Kohave, Bangsebro, Oustrup og Hane-nau, alt Bøndergods af Hartkorn alene 566 Tdr. 2 Skpr. 3 Fdk. 1 Alb med 9 Byer, 4 Kirker og Kongetiende. Fri Bolig for Sælgeren 1 år, samt Jagtretten i hans Levetid for en årlig Ydelse af 50 Rdl.

Godset skulle overtages til 1. maj 1791 med ret til benyttelse fra morgtensdag 1790.

Hvad der videre skete

Så vidt de første forhandlinger. De fandt sted i 1790, altså i år for 200 år siden. Men der skulle gå lang tid inden bønderne blev selvejere. Det kom til at gå anderledes, end man først havde tænkt.

Jeg skal prøve på kort at berette om det videre forløb.

Man havde naturligvis ikke pengene til dette store køb og sendte derfor et andragende til rentekammeret om et lån. Tanken om noget sådan var på ingen måde absurd, man var jo i landboreformernes tid, og det var regeringens politik, at bønderne skulle blive ejere af deres gårde.

Andragendet blev da også taget alvorligt, og en kommission blev sendt herved for at vurdere godset. Og den fandt, at det kunne vurderes til 231.257 rigsdaler. – Altså havde bønderne gjort en god handel.

Alligevel turde man på højeste sted ikke bevilge lånet. Men i stedet skete der det, at kongen købte godset – til bøndernes pris.

Det var naturligvis en stor skuffelse for bønderne, at de ikke blev ejere af godset, men de mente, at de blev lovet, at handelen senere skulle gå i orden til deres fordel.

Der skete dog forbedringer med det samme. Der blev udnævnt en godsbestyrer, der viste sig at være meget human. Hans navn var Gerhard Faye.

Med det samme blev hoveriet ophævet. Dog, vel at mærke, ikke for husmændene.

Udskiftning og udflytning

I 1791 påbegyndtes opmålingen og kortlægningen af landsbyerne, hvorefter udskiftningen kunne finde sted.

Allerede i 1794 var denne store omvæltning så godt som tilendebragt i de landsbyer, der hørte under Vestsborg gods.

For Nørre Ørslevs vedkommende blev der 17 gårde og 17 ejendomme på 3 tdr. land.

Det var en umådelig stor præstation, der her fandt sted. 9 gårde blev liggende på deres plads ved bygaden, men 8 måtte flyttes ud for at principet om hver gård på sin egen jord kunne opfyldes. Yderligere var der de 17 ejendomme på 3 tdr. land. De blev placeret på jord, der aldrig før havde været opdyrket.

Nu havde hver mand sin egen jord, løst fra et sikkert ofte snærende fællesskab. Men man var stadig fæstere.

Mod selveje

Ganske vist havde man fået bedre forhold, og tiderne for landbruget var i disse år ganske gode. Men drømmen om at komme til at eje sin jord eksisterede stadig, og man arbejdede vedholdende for at få den opfyldt.

Ole Willumsen var den ledende skikkelse i denne kamp. Der fortæl-

les, at han var i København ikke færre end 22 gange i bestræbelserne for at få det løfte opfyldt, som bønderne mente, kongen havde givet dem. Til sidst truede de med at anlægge sag mod kongen.

Om det var denne trusel, der hjalp, vides ikke, men i 1805 fik bønderne tilbudt at købe deres gårde og husmændene deres ejendomme på lempelige vilkår. Man modtog tilbudet, og selvejerskøderne, der blev udfærdiget, er dateret 20. februar 1807.

Som anført er dette kort fortalt. I bogen »Nørre Ørslev bys historie« har Ole Rasmussen gengivet forløbet mere udførligt. Interesserede henvises hertil.

Specielt og generelt

Det er let at forstå, at den forandring, der her fandt sted, ændrede forholdene i landsbyen fuldstændigt. Og når man ved, at det samme skete over hele landet, er det også forståeligt, hvor gennemgribende en ændring det var for hele samfundet. Det var intet mindre end en ny tid, der begyndte.

Hidtil havde man været nødt til at tænke i fællesskab. Nu skabte hver mand sin egen verden. Det har udviklet sig videre siden.

Fra den afstand, hvor vi nu befinder os, kan vi se, hvilken betydning disse forandringer fik. Det er straks vanskeligere at bedømme det, der sker i vor egen tid.

Men bruger vi historiens alen at måle med, er der dog mulighed for at placere de store omvæltninger i nutiden i et mere nøgternt og klart perspektiv.

K. Holm Pedersen

Fra skolekredsens generalforsamling 1990

Med et større fremmøde end tidligere afholdt skolekredsen sin årlige generalforsamling torsdag den 31. maj. Her er uddrag af beretningerne fra formand og forstander.

Dette er ungdomsskolens 52. beretning, der skal aflægges. Denne gang for året 1989.

Året har igen været et økonomisk fint år med et elevtal på 57,7. Trods nedskæringer og større usikkerhed med det nye bloktilskudssystem er der tale om et godt resultat.

I beretningen i fjor påpegede jeg enkelte mørke skyer i horisonten, men kunne ikke pege på noget konkret. Men ved åbningen af dette skoleår modtog vi et brev fra en lærer, som ikke ønskede at deltage i lærerrådsmøder mv. mere.

Det kom som et chok for såvel bestyrelsen som forstanderparret og de øvrige lærerkolleger. Der blev afholdt møder om denne sag – og resultatet blev afskedigelse med fritagelse for undervisning straks. Denne sag bevirkede, at skoleåret fik en skæv start, men undervisningen skulle jo gå videre. Pågældende lærers timer blev fordelt på de øvrige lærere indtil en ny lærer – Karen Madsen – blev ansat den 1. november.

Bygningsmæssige omforandringer

Overlejligheden på Gaardsminde blev i 1989 sat i stand og fungerer nu som en god, selvstændig lærerbolig.

Med denne nye bolig er vi godt

kørende med lærerboliger, og der er ingen tvivl om, at det er meget værdifuldt for skolens vækst og trivsel, at lærerne bor så tæt på skolen som vel muligt.

Køkkenhaven er i år blevet drænet. Herudover er der kun sket nødvendige reparationer og vedligeholdelsearbejder.

Alle madrasser på elevværelserne er blevet udskiftet.

Arrangementer i årets løb

I årets løb har der været afholdt de sædvanlige arrangementer, dels for skolen selv – og dels sammen med Horreby Aftenhøjskole, Kirkeligt Samfund og menighedsrådet.

Et helt specielt arrangement er jubilarsammenkomsten for 25-, 40- og 50-års jubilarer. Et stort forarbejde går forud med at fremskaffe adresser mv. Med den stemning, der hersker, når gamle elever genser dels skolen og dels hinanden, har forarbejdet i hvert fald ikke været forgæves.

I årets løb har nye indmeldt sig i skolekredsen, så den nu tæller 209 medlemmer.

Kommunal støtte til eleverne

I tidligere beretninger har der været givet udtryk for den manglende

støtte fra kommunal side, når det handlede om tilskud til unge, der ønskede et efterskoleophold.

Enkelte kommuner har heldigvis ændret praksis i en positiv retning – og det må hilses med tilfredshed.

Afskedsord til elever og lærere

Foruden afsked med eleverne skal der tages afsked med lærer Karen Madsen, som trådte til i løbet af skoleåret. Tak til hende for indsatsen.

Solvejg Østergård ønsker nye udfordringer og har derfor sagt sin stilling op. I 1986 rejste hun også herfra efter 9 års lærergerning. I 1987 vendte hun tilbage. En stor tak for hendes indsats som lærer endnu engang her ved skolen. Endvidere skal der lyde en stor tak for den store hjælp, der blev vist ved Lise og Knud Brusgaard Niensens tiltræden som forstanderpar her i de første år. Det har hjulpet dem igennem meget: ny egn, nye folk, nye skikke – meget skulle læres og kendes. Her har Solvejg været en uvurderlig støtte. Det har forstanderparret tit fremhævet.

Efter 2 år som vikaransat er Dorthe Sørensen nu blevet fastansat fra det kommende skoleår.

Ligeledes er Jan Borre og Hanne Knudsen blevet ansat som nye lærere ved skolen – begge medbringende efterskoleerfaring.

Det er bestyrelsens håb, at disse nyansatte vil falde godt til her på skolen.

Der skal også lyde en samlet tak til lærerkollegiet for veludført lærergerning i årets løb – og også en stor tak til vort forstanderpar for god ledelse af vor skole.

Afslutning

Tænk i dag er der mere end 200 ungdoms- og efterskoler – og flere er på vej. Vi må stille os selv det spørgsmål, om der fortsat kan samles tilslutning af elever til skolerne, eftersom vi i det næste årti vil ha' mindre og mindre årgange.

Efterskolerne vil fortsat gi' de unge et tilbud, som er af stor betydning for dem – og som i et fællesskab vil gi' dem en stor ballast og styrke til hjælp i deres fremtidige færd.

Hakon Winther

Forstanderens beretning

Et besøg her på skolen fra Saksøbing lokalhistoriske Forening i sidste uge gav mig anledning til at finde historisk materiale frem om skolens tilblivelse og historie gennem mere end hundrede år.

Selv om det nok er en delvis tilfældighed, at skolen kom til at ligge her i Nørre Ørslev – så har det aldrig gennem såvel opgangstider som nedgangstider været tilfældigt, hvad der foregik på denne skole.

Skolen har altid haft en profil gennem tiderne – for en fri skole *skal* nemlig – for at påvise sin eksistensberettigelse – ha' en profil, som viser, at den er andet og mere end samfundets officielle tilbud om uddannelse for unge – hvad enten de er i højskolealderen eller – som nu – i efterskolealderen.

Når vi skal fortælle om vores profil, så er det ikke bare en floskel, at vi siger, at vi har rødder i højskolen.

Linoleumstryk, Maria W. Pedersen 1990/91.

Vi er stolte af det – og i det daglige betyder det bl.a., at verden her ikke består af skolebøger og afgangsprøver alene.

Vi tilstræber en ligeværdighed mellem håndens og åndens arbejde – mellem det kreative og det boglige.

Vi tilstræber, at et efterskoleophold her på Nørre Ørslev Ungdomsskole også skal være et oplevelsesår.

Eleverne skal her møde holdninger – ikke færdige løsninger.

Vi håber at engagere dem, så de får mod, styrke og lyst til at ta' aktivt del i menneskelivet som en del af et demokratisk samfund – med dets pligter og rettigheder.

Samværet her på stedet skulle gerne gennem sin overskuelighed udvirke et forpligtende fællesskab, hvor ingen er nok i sig selv – men opfatter sig selv som en betydelig og nødvendig del af helheden.

Som lærere skal vi gennem eksemplets store magt vise og give dem normer – vise og give ansvarlighed – lære dem orden og gode manerer – sætte grænser – stille krav – være troværdige forbilleder – vise holdninger – lære dem selvstændighed.

I »Bogen om efterskolerne« skriver vi følgende om os selv: »Skolens mål er elevernes menneskelige udvikling og modning. Dette søges nået gennem samværet i såvel undervisning som fritid.

Det er skolens håb at være et sted, hvor unge – uden at møde færdige løsninger – gennem samtale, samvær og undervisning, kan tage stilling til tidens udfordringer.«

Det er de her omtalte ingredienser, som bl.a. gør, at skolen er en grundtvigsk ungdomsskole.

Skoleåret generelt

Skoleåret 1989/90 generelt betragtet har været kendetegnet ved en usædvanlig lang og sej start. Der gik alt for lang tid før skoleåret kom op i rimelige omdrejninger.

Der er i hvert fald to helt klare grunde til den dårlige start. Dels blev 2. års elevernes store forventninger til endnu et skoleår *ikke* indfriet hurtigt nok.

Næsten inden vi var kommet i gang, hed det sig, at dette skoleår helt sikkert ville blive dårligere end året før. Sådan gik snakken blandt eleverne i hver fald.

Desværre var eleverne ikke fornuftige nok til at indse, at ting ta'r tid – og at der skulle arbejdes for at skabe et godt skoleår – og at intet kommer af intet.

Den anden grund må tilskrives den uheldige lærerudskiftning straks ind i det nystartede skoleår.

Det lange seje træk langt ind i skoleåret har dog båret frugt – idet vi på nuværende tidspunkt er på vej mod slutningen af skoleåret i en bemærkelsesværdig god stemning og atmosfære – elever og lærere imellem.

Fra undervisningen

Fra undervisningen skal der trækkes nogle ting frem. – Klokkeren er gået på pension fra skoleårets start! Nu ringer det alene til måltiderne – og ved dagens slutning kl. 22.00.

Vi var meget spændte på konsekvenserne ved at ta' dette drastiske skridt, men det fungerer flot!

Eleverne er blevet mere ansvarlig-

gjorte, når barnepigen ikke mere ringer med klokken. Nu skal de ta' vare på sig selv.

Vedrørende dagens gang, ugens gang og årets gang, har der kun været tale om ganske få ændringer i forhold til året før – hvor meget nyt – med stort held – blev prøvet af.

Som et enkelt nyt tiltag skal nævnes årets to liniedage, hvor efterårets og forårets liniefag har haft den hel dag til rådighed.

De fleste af liniefagene har benyttet dagen til ture væk fra skolen – til steder, der havde relation til liniefaget.

Udenfor undervisningen har vi indført et samarbejdsorgan mellem elever/lærere og skole. Eleverne havde kraftige ønsker om medindflydelse sat i system – den almindelige mulighed for indflydelse gennem samtale var ikke konkret nok.

Derfor blev der nedsat et Fællesmødeudvalg bestående af fire elever og undertegnede, som skulle stå for planlægningen og afviklingen af et møde med egen dagsorden – som en del af vores Fredagsfællestime. Der har været skiftende behov for mødet – men det har altid været muligt at få noget drøftet, hvor alle var til stede, hvis det var aktuelt.

Jeg tror en sådan institution som et Fællesmøde – eller noget meget lignende – er kommet for at blive fremover. Vi skal så bare sammen med de aktuelle elever finde ud af, hvordan det fungerer bedst.

Og så til slut

Efterskolen har succes! Nørre Ørslev Ungdomsskole har optaget tre år

frem! På trods af faldende ungdoms-
årge, faldende tilskud fra kom-
muner med deraf højere egenbeta-
ling – og nedskæringer i statstilskud-
det, er der stadig stor søgning til sko-
lerne. Og der starter endnu 11 nye
skoler denne sommer.

Fra statsmagtens side rumsteres
der med at gøre det sværere – måske
rette helt umuligt – at oprette nye
skoler.

Men friheden til at oprette og drive
efterskoler må også gælde den skole,
der endnu ikke har set dagens lys.

Det må alene være søgningen til
den enkelte skole, der skal være afgø-
rende for, om den skal kunne opret-
tes og om den skal kunne leve og be-
stå.

Os, der i dag sidder på flæsket, kan
ikke tillade os at monopolisere stan-
den.

Knud Brusgaard Nielsen

Elevhold 1989/90.

Fra debatten

I debatten om beretningen blev det
drøftet, på hvilke måder skolen
kunne gøre endnu mere for at for-
berede eleverne på uddannelses- og
erhvervs livet.

Lærernes deltagelse i efterskole-
livet blev endvidere drøftet og for-
klaret.

Valg til bestyrelse

På valg til bestyrelsen var Thorkild
Bonde, Peter Christiansen, Birgit
Holtze, Lis Larsen, Jens Lose og Mar-
git Møller. De fem førstnævnte blev
genvalgt, og i stedet for Margit Møl-
ler – som ikke modtog genvalg – blev
Ove Brandt Jensen, Lommelev, valgt
ved skriftlig afstemning.

Skolens personale

Forstander:	Knud Brusgaard Nielsen	1987
Lærere:	Knud Pedersen	1965
	Dorrit Keller	1986
	Hans Christiansen	1988
	Lene Hansen	1988
	Pernille Justesen	1988
	Dorte Bonke Hansen	1988
	Hanne Knudsen	1990
	Jan Borre	1990
Timelærere:	Carsten Møller	1979
Husholdningsleder:	Lise Brusgaard Nielsen	1987
Køkken, rengøring:	Benja Hovgård	1990
	Lene Kristiansen	1990
	Birte Jørgensen	1987
	Jane Nielsen	1990
Grønne områder, faste anlæg mv.:	Poul Verner Nielsen	1979
	Eli Hemmingsen	1982
Kontor:	Karen Margrethe Pedersen	1973

Skolens bestyrelse

Formand:

Gdr. Hakon Winther, Vestervang 23, 4990 Saksøbing, 53 89 55 56

Næstformand:

Gdr. Jørgen Larsen, Oustrupvej 2, 4863 Eskilstrup, 53 83 62 51

Konsulent Arne Høst Hansen, Listrupvej 49, 4800 Nyk. F., 53 86 85 41

Birgit Holtze, Moshavevej 1, Krårup, 4930 Maribo, 53 88 02 08

Gdr. Thorkild Bonde, Havlykkevej 15, Ulslev, 4872 Idestrup, 53 84 83 25

Husmor Kirsten Spohr, Sdr. Landevej 7, 4780 Stege, 55 81 31 88

Gdr. Niels Krog Hansen, Lille TUNET 2, 4871 Horbelev

Provst Jens Lose, Hesnæsvej 56, 4871 Horbelev, 53 84 40 06

Pantefoged Lis Larsen, Blickersvej 8, 4863 Eskilstrup, 53 83 62 53

Direktør Peter Christiansen, Lundevej 27, Sundby, 4800 Nyk F., 54 85 72 15

Gdr. Ove Brandt Jensen, Gangervej 14, 4840 Nørre Alslev, 53 83 20 87

En dag for gamle elever

Hvert år holdes jo – som I sikkert alle ved – »gammel elevdag«, og i år var ingen undtagelse.

Lørdag den 6. oktober startede vi i gymnastiksalen, hvor Knud Brusgaard holdt tale. Koret sang nogle sange, alene og sammen med musiklinieholdet.

Efter det optrådte et danskhold med to eventyr, som var lavet af eleverne selv. Derefter viste Gøgl nogle »farlige« numre, bl.a. slugte de ild og sad på glasskår. Så viste Rytmisk gymnastik en mini-serie til afrikanske trommer – og til sidst en styrke-trænings-serie. Som ekstranummer dansede en del elever Lambada.

Knud Brusgaard og Hans lavede duo alias Placido Domingo og John Denver, hvilket alle grinede meget af.

Til sidst var det Dramaholdet, der viste sjove episoder fra bl.a. praktisk arbejde. Der var også nogle smukke digte lavet af eleverne.

Traditionen tro spillede gamle elever mod nye NØU'ere – og hvem vandt? Dumt spørgsmål – det gjorde vi, selvfølgelig: 5-2. Men det var også kun pga. det gode heppekor.

Da klokken blev fem, kørte de sidste hjem.

Vi synes her på NØU, at det var en rigtig hyggelig og sjov dag. Men det var også kun fordi, I mødte så mange op (125).

Tak for en god dag.

På skolens vegne.

Mette Svendsen

Musiklinien.

Sangkoret.

Sangduo.

Skolen set fra en ikke-boglig side

*Kan man det? Hvad er det for noget pædagogisk pjat?
Skal eleverne ikke lære noget? – og sådan kan man blive ved.*

Inderst inde tænker og rangordner vi andre mennesker alt efter, hvor dygtige de er til matematik, sprog, fysik osv. Størstedelen af de færdigheder, som erhvervslivet kræver, er nemlig oftest af boglig art. Men hvis du kikker mere omhyggeligt på en stillingsannonce, vil du nu få øjnene op for, at flere og flere arbejdsgivere søger arbejdskraft, som i høj grad er i besiddelse af kreative evner.

Med årene er det begyndt at gå op for mange, at »halve mennesker« har vi kun den »halve glæde af«.

Dette er ikke kun i erhvervsmæssige sammenhænge! Tværtimod er det i vores samfund uhyre vigtigt, at så mange som muligt er i stand til at tage vare på sig selv som »hele mennesker«, der kan andet end $a^2 + b^2 = c^2$.

Konsekvensen heraf afspejles tydeligt i vores kreative tilbud, som eksempelvis består af:

Liniefagene: Musik, Natur og fri-luftsliv, Drama, Medie, Træ/metal, Tekstil, Idræt og Kunst/formning.

Valgfagene: Korsang, Praktisk arbejde, Idræt, Tekstil, Rytmisk gymnastik, Læder, Ler og Skolekøkken.

Forskellen på Liniefag og Valgfag er, at Liniefaget har et højere ugentligt timetal. Konsekvensen er, at vi i liniefagene har bedre mulighed for at arbejde mere intensivt og uddybende.

Vores erfaringer er, at eleverne nyder at have disse sammenhængende forløb, hvor de i høj grad har mulighed for at afprøve egne kreative evner, og ikke at forglemme – *at arbejde med og videreudvikle disse!*

Mange elever forbavses ofte, når de opdager, at de ved en smule ihærdighed kan forbedre sig betydeligt. De fleste elever har f.eks. sidst tegnet i 12-års alderen. Dvs., at de skal indhente mange års tabte tegnefærdigheder. – Og det kan sagtens lade sig gøre.

Oplevelser af den art får eleverne mange af i løbet af året, og essensen heraf er, at de begynder at få en fornemmelse af, at forskellige fag – færdigheder i det hele taget – hænger nøje sammen. Glæden ved at se, at noget lykkes, kan inspirere til større »gå-på-mod« i de nuværende omgivelser, men vi håber også, at dette »gå-på-mod« tydeligt vil afspejle sig i den enkeltes fremtidige aktiviteter.

Pernille Justesen

Udbuddet er alsidigt

Ikke alle fag er nævnt, men det viser dog udbuddets alsidighed, hvilket er uhyre vigtigt!

Tankespind om efterskolen i 90'erne

På trods af faldet i de relevante ungdomsårgange i løbet af 80'erne oplevede efterskolen paradoksalt nok en stigende tilslutning, hvor efterskolens andel af de 14-18 årige blev større og større.

Ville det da ingen ende ta'? Skulle det for tid og evighed være de almindelige markedsmekanismer, der afgjorde den sag, eller ville planøkonomerne ikke kunne lade være med at blande sig?

Det skulle blive det sidste, der viste sig at være tilfældet – desværre!

Her i begyndelsen af 90'erne mærkes lidt efter lidt en klarere og klarere stramning i forholdet mellem samfundet (stat/kommune) og de frie skoler. En række eksempler peger i denne retning: En ny tilskudslov for de frie skoler er blevet gennemført og bruges som sparelæst ved at vende og dreje lovens sætninger på en måde, så udbetalingerne fra staten kan blive så små som overhovedet muligt. Oprettelsesbetingelser for starten af nye skoler forsøges strammet så meget op, så det rent faktisk ville være umuligt at starte en ny skole uanset initiativets dybde og indhold. Landets kommuner er efterhånden blevet mere og mere tilbageholdende med tilskud til elevernes opholdsbetaling. Der rumsteres med regler om at ændre skolernes tilskud til driften fra staten fra at være styret efter antallet af elever til at være styret af en såkaldt totalramme, hvor det er et fast og samlet beløb, der er til rådighed for skoleformen uanset det aktuelle antal af elever. Dette

ville betyde en kvoteringsordning, hvor statsmagten dermed bestemte, hvor mange elever, der måtte komme på efterskole om året.

Principperne forladt

En ledetråd igennem disse tiltag er tydeligvis en stigende tendens til, at samfundsøkonomien er overordnet alle fine og traditionsrige principper om oprettelse og drift af frie skoler i Danmark – og at der alene skeles til de økonomiske aspekter uden hensyn til værdierne.

Rundt i kommunerne afprøves febrilsk nye modeller for et attraktivt 10. skoleår for de efterhånden færre og færre unge, der vælger at forblive under folkeskolens vinger. Samtidig vælger flere og flere unge at afslutte med et efterskoleophold i deres 10. skoleår. Efterskolernes succes med denne årgang bliver dermed folkeskolens fællit. Der vil uvægerligt blive tale om en kamp om eleverne. Det hele kan meget vel ende med, at 10. skoleår helt afskaffes. Det kunne være en hjælp til betrængte kommuner – og en stækken af efterskolernes tilgang, hvilket jo i disse år ville være en kærkommen besparelse for staten, som er alene om at dække driftstilskuddet til efterskolerne.

Kyniske undervisningsteknokrater kunne godt beskrive det 10. skoleår som rent fråds al den stund de efterfølgende ungdomsuddannelser på gymnasiet og på de tekniske fagskoler rent faktisk er tilrettelagt som en direkte fortsættelse af det 9. skoleår. Selv om der netop er gennemført en HF-reform, så kunne man sagtens forestille sig, at HF blev nedlagt i løbet af kort tid, da det kunne betragtes som for flot med to næsten sideløbende boglige ungdomsuddannelser.

Hvis gymnasiet blev bredere tilrettelagt med en række yderligere tilvalgsmuligheder, så ville mange sikkert sagtens kunne acceptere afskaffelsen af HF. De ældre HF'ere kunne så gå i skole på voksenuddannelsescentrene – eller de kunne gå med i det nye gymnasium, hvor de ville kunne sætte et positivt præg på de helt unge gymnasiaster.

Når det 10. skoleår med dets tilbud om udvidede afgangsprøver er blevet fjernet som en del af det offentlige uddannelsesprogram, ville efterskolen pludselig stå over for en kraftig omstillingsproces, hvor der skulle vælges side!

Så skal der vælges

Af to hovedretninger ville den ene indeholde et tilbud nogenlunde som i dag – men alene tilrettelagt for 8. og 9. skoleår. Flere og flere efterskoler ville derfor hurtigt finde det formålstjenligt at genindføre 8. skoleår som en »naturlig« del af skolens virksomhed. Måske ville enkelte efterskoler krampagtigt forsøge at holde på det 10. skoleår ved at indføre egne ud-

viklede afgangsprøver a la de udvidede, som vi kender dem i dag.

Den anden hovedretning ville være et tilbud for alle de ikke-undervisningspligtige unge, som kunne tilbydes et ophold at sammenligne med ungdomshøjskolernes. Her skulle der så være mulighed for at få oplevelser og personlig udvikling og modning tilført hver enkelt efterskoles specialiserede tilbud af kreativ karakter.

En kombination af de nævnte hovedretninger anser jeg for at være for kompliceret og derfor umulig at have med at gøre.

Hvis tankespindet skulle blive virkelighed, ville jeg personligt foretrække efterskolen som skoleformen for de ikke-undervisningspligtige. Dette i håbet om, at der dog stadig ville være unge (og forældre), der ville kunne forstå at tillade sig den luksus – det i fremtiden måske ville være – at stoppe op inden det formaliserede uddannelsesforløb går videre.

Jeg har en tro på, at et enkelt skoleår – som jo i virkeligheden ligner det oprindelige gamle efterskoleprincip – også i fremtiden vil kunne tiltrække en lang række unge, der som ældre vil få investeringen tilbage – endda med rentes rente!

At vi så er for mange efterskoler om buddet er en helt anden sag. Landet kan dog nok klare sig med nogle færre efterskoler med et mindre antal elever på de enkelte skoler.

Knud Brusgaard Nielsen

Et år i USA som udvekslingsstudent

En af skolens tidligere elever fortæller: Ja, jeg var altså et år i USA som udvekslingsstudent i en stat ved navn Oregon. At tage ud et år helt alene et sted, hvor man ikke kender nogen og skal lære en helt ny kultur og levemåde at kende, kræver en del overvejelser og interesse.

I 1988 besluttede jeg mig for at prøve at komme et år til USA. Jeg fandt ud af, at jeg kunne tage et lån i banken og så prøve at tjene nogle penge.

Jeg kom til samtale med Nysted Rotary's counsellor og var heldig at blive udsending fra Nysted Rotary.

Inden jeg rejste fra Danmark, havde vi udvekslingsstudenter været til briefing, hvor vi blev orienteret om det at tage ud et år alene og ligesom blive forberedt på det, der ville komme.

Tirsdag den 15. august 1989 stod jeg i Kastrup lufthavn og tog afsked med min familie. Det var en mærkelig forbemmelse ikke at skulle se dem et helt år. Det var slet ikke til at forstå.

Ankomsten til staterne

Det var først, da jeg stod ud af flyet i Portland, jeg blev nervøs. »Hvordan var min værtsfamilie? Hvordan ville vennerne blive? Hvordan ville året blive?« Men i velkomsthallen stod min værtsfamilie med et stort skilt, hvor der stod »Welcome to USA – Bent«. Det var en sød værtsfamilie,

og allerede fra den første dag følte jeg mig hjemme.

De tre første uger i USA havde jeg sommerferie. Den brugte jeg til at falde til med sproget og min familie. Den ene af de 3 uger var alle os udvekslingsstudenter fra alle lande i vores Rotary-district samlet.

Så startede High School, og jeg blev Senior. I skolen havde jeg band, hvor jeg spillede trommer, vægtløftning, US-historie, spansk, maskinskrivning, tysk 4 og US-litteratur.

Imellem 4. og 5. time havde vi ½ times middag, hvor vi gik på burgerbar.

Efter skolen spillede jeg europæisk fodbold, og det endte med, at vi vandt vores pulje og gik videre til The States Games.

I de første 4 måneder var det sådan, at man ikke lavede noget i weekenderne med ens venner fra skolen. Det var sådan, at i skolen var man god nok, men efter skolen havde de ikke tid til en.

Julefeberen raser

Nå, men det blev jul, og den værste tid var ovre, og nu havde man andre venner end udvekslingsvenner.

Julen kom, og i USA er der nogle, der fik det, jeg kalder julefeber. Jo, det er sådan, at nogle simpelthen overdekorerer deres have med kulørte lamper og farver deres juletræ over det hele med julesne. I vores hus var det mig, der stod for juletræets pynt, så det var med danske nisser og dansk julepynt. Juleaften var en ganske normal aften, så jeg ringede hjem til Danmark og fik en smule hjemve, fordi jeg hørte hele den store familie danse rundt om juletræet og synge. Så blev det den 25. december. Det er jo den dag i USA, man fejrer. Vi pakkede gaver op om morgenen, og så tog jeg ud og spillede golf med min værtsfar. Senere den 25. om aftenen skulle vi spise med venner, og så var det ellers en uge til Californien på juleferie.

Efter juleferien i Californien flyttede jeg til min anden værtsfamilie. Min anden familie var også utrolig søde og flinke, og også i denne familie følte jeg mig straks som et medlem af

familien, og det synes jeg, har stor betydning.

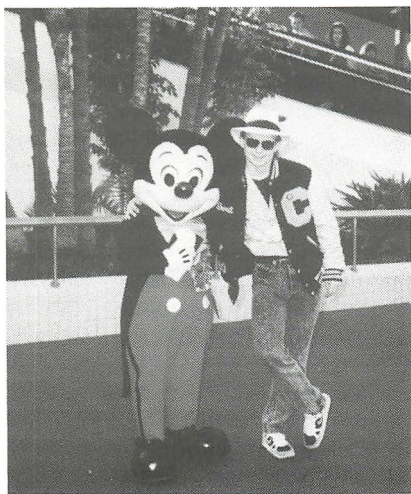
Jeg boede hos denne familie i ca. 3 mdr. Nu gik tiden ellers hurtigt. Nu havde man en del at lave, fordi man nu havde amerikanske venner at være sammen med, og ikke kun venner i skolen. Vi tog ud og stod på ski eller gik til basketball-kampe, eller også så vi bare en film eller spillede billard.

Besøg hjemmefra

Så besøgte min mor mig i februar. Hold kæft, hvor var det rart at se hende igen. Mens mor var på besøg, skulle vi have god dansk mad. Det er også en af de ting, man savner.

I USA er det at gå på Highschool noget af det største for en 18-årig amerikaner. Det er fordi mange af dem går videre på College og derfor rejser hjemmefra. Det er en del af at

På tur til Disneyland.

Bent med sin værtsbror ved »Graduation«.

blive voksen. Til vores »graduation« havde vi fint tøj på, og desuden en professorkappe og en professorhat. Bagefter var der »the Allnight Party«, som var en fest forældrene lavede, for at de unge ikke skulle tage ud og fejre afgangsen i byen med alkohol og sådanne ting.

Så var det sommerferie, og kun 2 mdr. tilbage af mit ophold i USA. Det var ikke til at forstå, hvor hurtigt det var gået.

Resten af tiden derovre gik med at være sammen med venner. Noget af det sidste jeg lavede, var en strandtur med Rotary. Det var også noget af det bedste, der skete i året, der gik, fordi vores kammeratskab bare var så godt. Denne gang var vi ca. 70 udvekslingsstudenter fra andre lande samt det samme antal amerikanere, som skulle ud til vores lande et helt år. Så om dagen hyggede vi os og havde det skægt, og om aftenen hen af 12-tiden sad mange af os og græd

Ved kysten i februar måned.

rundt om bålet, fordi det var de sidste dage, vi skulle være sammen, og mange af os ville ikke mødes igen. Det var rimeligt hårdt.

Hjemad igen

Efter alt dette stod jeg i Portland Airport og var klar til at tage hjem. Den tid, der førte op til afsked med venner og bekendte, var det værste, der skete i året i USA.

Onsdag den 25. juli sad jeg i flyet til Seattle, efter at have sagt farvel til venner og familie, og turen gik BACK TO DENMARK.

Ja, dette var om mit år i USA. Ude at stå på egne ben. Jeg føler, at jeg blev mere moden af at være væk hjemmefra et helt år. Man får også udvidet sin horisont. Efter året i USA synes jeg, at verden har åbnet sig for mig, og den venter kun på, at jeg skal se mere af den, og via rejser en del fremover håber jeg, at jeg får en del af mine udenlandske venner at se igen.

Jeg håber, at dem af jer, der har læst dette og måske altid har ønsket at prøve det, tager springet og prøver at blive optaget som udvekslingsstudent. Der er jo andre end Rotary, der laver dette. Men hvis man tager afsted gennem Rotary, er man sikker på at komme sikkert hjem igen, og man er sikker på, at man ikke er alene, hvor man end dukker op. Rotary sørger også for, at man har en familie at bo hos, og at man aldrig er alene og fortabt ude i verden.

Hvis nogle har fået blod på tanden, så ønsker jeg jer held og lykke – og husk, at alt kan lade sig gøre.

Bent Jensen

Mindeord

Holger Hansen

Holger Hansen døde den 15. april dette år, det var påskedag.

Der er al mulig grund til at mindes Holger Hansen i Nørre Ørslev Ungdomsskoles årsskrift. Hans navn vil man møde i skolens historie i flere sammenhænge. Han har haft betydning for denne skole såvel som for egnen i det hele taget.

I det ungdomsarbejde, Nørre Ørslev har været kendt for, blev Holger Hansen en central skikkelse. På de mange gymnastikbilleder, der findes der fra ses, at han meget ofte var leder af holdet. Som tak for sin indsats fik Holger Hansen efterhånden ikke færre end 13 sølvseker. I de tider var det sådan, at man end ikke tænkte på penge i forbindelse med at lede gymnastik. I nogle år virkede Holger Hansen også som gymnastiklærer på Nørre Ørslev Højskole. Sin delingsføreruddannelse fik han på Hadsten Højskole, og han havde tillige været elev på Køng Højskole.

I 1933 blev Astrid og Holger Hansen gift. Samme år flyttede de ind på gården, Frihedsprøve, i Nørre Ørslev. I 1950 flyttede familien til Nedstedgård, også i Nørre Ørslev. Denne gård er stadig i familiens eje, idet en søn og svigerdatter, Arne og Birgitte Høst Hansen, overtog den i 1974.

Efterhånden kom Holger Hansen til at indtage en vigtig plads inden for egnens grundtvigske skole- og kirkeliv. Han var i nogle år formand for både Lolland-Falsters Valgmenighed, Nørre Ørslev Friskole og Nørre Ørslev Ungdomsskole. For

sidstnævnte kom han i bestyrelsen i 1943 og var der til 1969. Siden 1958 var han formand. I de nærmeste år herefter var det, skolens store ombygning fandt sted, hvorved den fuldstændig ændrede udseende og hvorved rammerne til et tidssvarende skole- og oplysningsarbejde blev skabt.

Ud over disse områder, der havde direkte med Nørre Ørslev Højskole og Ungdomsskole at gøre, var Holger Hansen også stærkt involveret i mejeribrugets, såvel lokalt som på landsplan. Han var således med i den afgørende fase inden for landbruget, hvor mejeribrugets blev helt omstruktureret.

Holger Hansen er et eksempel på en dansk bonde, der ud fra sin folkelige baggrund levede med i tidens spørgsmål og naturligt og selvfølgelig engagerede sig deri.

Med den forandring, med det opbrud, der i nutiden finder sted på alle områder, kulturelt og fagligt, vil der blive langt mellem personer med en løbebane som Holger Hansens.

I Nørre Ørslev Ungdomsskoles historie indtager han en ærefuld plads.

K. Holm Pedersen

At rejse er at leve

Efter i 5 år at have været efterskolelærer syntes jeg, der måtte ske noget helt andet. Derfor besluttede jeg mig i juni 1989 til at tage til Afrika.

Jeg har altid rejst en del, og altid fordi jeg havde lyst til at opleve noget nyt og spændende. Noget, som kunne give en et alternativ til den almindelige hverdag.

Jeg var på intet tidspunkt i tvivl om, at det skulle være Afrika, da den afrikanske kultur og levemåde altid har fascineret mig. At det så blev Ghana i Vestafrika var mere en tilfældighed, dels fordi Mellemfolkelig Samvirke på dette tidspunkt netop sendte frivillige til dette område, og dels fordi landet er gammel engelsk koloni, og man derfor stadig bruger engelsk som fællessprog.

En ting, som meget hurtigt går op for en, når man sidder midt i den tropiske varme, omgivet af en frodighed, man ikke troede fandtes, og en masse glade, kulsorte mennesker, ja det er,

at man godt kan glemme alt om at være turist her. Det er en umulighed. Ingen hoteller, ingen skønne bygningværker, ingen restauranter eller barer, som ellers er med til at forsøde ens liv som almindelig turist. Til gengæld kan man opleve noget helt andet: Man kan nemlig blive en slags »turist« i menneskekundskab!

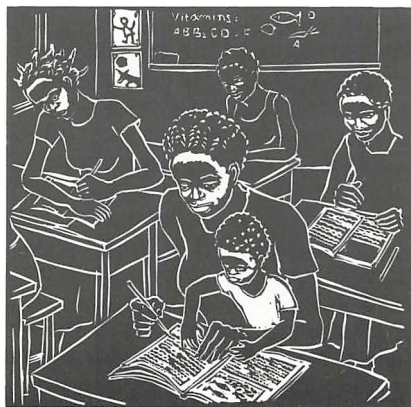
Vi blev nemlig sendt ud i de fattigste landsbyer for her sammen med lokalbefolkningen at plante træer, bygge skoler, indhegne marker osv., for på den måde bedre at kunne forstå, hvori problemerne egentlig består for de fattige lande i Afrika.

Afrikansk tid

Når man så rejser og lever så tæt sammen med mennesker fra andre lande og kulturer, får man et fint indblik i disse menneskers liv, deres håb og drømme, og sidst, men ikke mindst *deres styrke*.

En ghaneser kender ikke begreber som »at skulle nå noget«, »få tiden til at gå«, »at kede sig«, »at have stress« osv. Næ, en ghaneser kan såmænd sidde ganske stille i skyggen af et palmetræ og bare være til – leve i nuet! Det er ufatteligt dejligt at opleve, men lige så umuligt at efterleve, da man jo absolut ikke er født og opvokset på denne måde.

Når man er hjemme, klager man

over jag og stress og drømmer om bare at kunne være til og nyde livet. Men når man så kommer til Afrika og situationen kræver af en, at man lever her og nu – hele tiden – ja, så viser det sig, at stresset er blevet en del af en som person, en del af hele ens måde at være og tænke på. Derfor var »afrikansk tid« virkelig en udfordring, og faktisk endnu større, da man kom hjem igen og atter skulle indordne sig i det velordnede danske samfund, hvor to minutter måske betyder, at man kommer for sent til en bus.

En udbredt opfattelse er også, at når man rejser i Afrika, ja så vil man komme hjem og fortælle om sult, nød og elendighed. I stedet har jeg kunnet komme hjem og fortælle om livet, kærligheden og den menneskevarme, man møder, når man rejser og lever sammen med andre.

Derfor vil jeg afslutte med et citat af Karen Blixen:

»– det er en rigdom i livet daglig at omgås en snes folkeslag.«

Hanne Knudsen

Horisont – med mulighed for udvidelse

Alle elever på Nørre Ørslev Ungdomsskole og fire lærere er hver uge sammen om et fag, der indeholder emner, som typisk hentes fra fagene: Historie, Geografi, Biologi, Samfundsorientering, Arbejdskendskab mv.

Dette fag kalder vi HORISONT, og det specielle i faget skal ikke søges i faggruppen, som emnerne kommer fra, men i:

- at der arbejdes i emner hele tiden.
- at emnerne bør relateres til vores virkelighed her og nu. Dvs. emnerne skal helst være oppe i tiden i samfundet, medierne – eller hos eleverne.
- endvidere søger vi at organisere undervisningen på en måde, som tilgodeser emnet mest muligt.

Her følger som et eksempel, hvordan dette blev udmøntet i starten af skoleåret 1989/90.

I sommeren 89 kom der en del materiale i medier og til skolen om perspektiverne i Brundtland-rapporten, bl.a. derfor var det naturligt at starte skoleåret på følgende måde.

Vi startede med fire miljø-kurser, hvor hver lærer lavede et kursus, der varede i 1½ lektion. Eleverne rokerede så rundt i fire grupper.

Kurserne var:

- Naturens kredsløb, med praktiske forsøg.
- I vækstens vold, debat på baggrund af film.
- Jorden og mennesket, om hvad vi fik overdraget.
- Naturgenopretning, når skaden er sket...

Ud fra skolen

Efter kurserne fulgte en miljøtur. Eleverne kunne vælge mellem tre ture:

- Fra borehul til udløb – besøg på vandværk og rensningsanlæg (det sidste nåede vi ikke).
- Væk fra skraldet, hvordan? – Besøg på forbrændingsanlægget REFA.
- Anderledes energiforsyning.
 - Besøg på SID-skolen med solvarme, jordanlæg, flisfyur og vindmølle.

Miljøturene blev efterbehandlet, og herefter gav arkitekt Niels Stenz fra Storstrøms amts energikontor et oplæg om miljøproblemerne her i amtet og kom med bud på, hvad vi kunne gøre ved dem, også på skolen. Herefter var der debat.

Sluttelig arbejdede vi i miljøværksteder – altså arbejde af mere praktisk art. Værkstederne kom til at hedde:

- Vi bygger energimaskiner, vindmøller og solfanger.
- Er der liv i vandhullet, vandmiljøundersøgelse.
- Ozonlaget, drivhuseffekten, bio-manipulation, gensplejsning – Miljødebat.

- Energirigtig skole med system i affaldet – hvordan?
 - Undersøgelse af affaldsproblematikken på skolen.
- Emnet Natur og Mennesket kom i denne form til at vare seks uger med i alt 18 timer.

Måder at arbejde på

Det her skitserede emne indeholder på den organisatoriske side næsten alle de måder, undervisningen kan organiseres på i HORIZONT:

- Kurser, hvor en lærer specialiserer sig i et delemne og alle eleverne så deltager i dette.
- Ture ud af huset for at se, lugte og røre ved det, vi arbejder med.
- Gæstelærere – en ude fra, der ved mere om emnet end os selv.

- Værksteder – med mere praktisk betonet arbejde med emnet.
- Noget af det eneste vi ikke nåede i »Natur og Mennesket«, var selvstændige elevgrupper og elev-valgkurser. Men det er benyttet i senere emner.
- Af øvrige emner i skoleåret 1989/90 kan bl.a. nævnes:

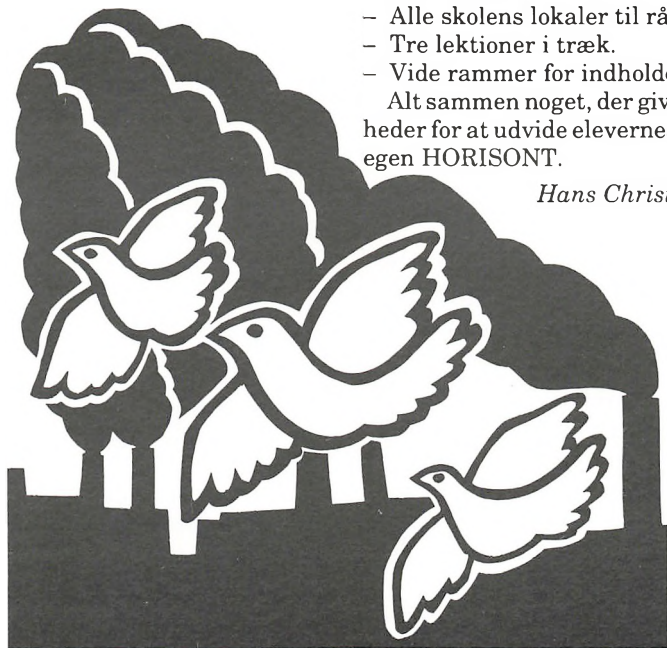
- Namibia – da Namibia i november 1989 blev selvstændigt som det sidste land i Afrika.
- kommunevalg – var også en naturlig ting at arbejde med.
- Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesforhold blev behandlet i forbindelse med, at der i marts skulle indleveres ansøgninger til videreuddannelse mv.

Den store fordel ved HORIZONT er fagets rummelighed, det at vi har:

- Alle eleverne på én gang.
- Fire lærere.
- Alle skolens lokaler til rådighed.
- Tre lektioner i træk.
- Vide rammer for indholdet.

Alt sammen noget, der giver muligheder for at udvide elevernes og vores egen HORIZONT.

Hans Christiansen

Dagbogsblade fra en 40-års jubilar

Ved jubilarsammenkomsten i foråret læste en af deltagerne højt af sin dagbog fra ungdomsskoletiden. På opfordring er der til årsskriftet sat en række dagbogsnotater sammen for derigennem at give en fornemmelse af den tid.

Som elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole i vinteren 1949-50 førte jeg en form for dagbog, som beskriver dagligdagens hændelser blandt elever og skolens aktiviteter m.m.

Når 36 unge mænd i alderen fra 14-17 år er samlet, sker der en masse, som det nok kan være lidt spændende at se tilbage på.

Vi var der i den efterkrigsperiode, hvor rationering på flere dagligvarer stadig var gældende, så det prægede hverdagen for alle.

De økonomiske midler for skolen var ret begrænsede, så vi elever lærte at være nøjeregnende.

Hver elev betalte 145 kr. månedlig for skoleopholdet, der bød på 9 timers undervisning daglig undtagen lørdag.

Med følgende uddrag fra min dagbog håber jeg, at læserne får en fornemmelse af den tids ungdomsskoletilværelse.

4. november 1949

Nå – men klokken havde jo ringet, så vi »måtte« til at stå op og komme ned og vaske os i kælderen, hvor der står 7 tætte og 3 utætte vandfade på nogle træbænke. Efterhånden som de forskellige fremmede hoveder havde vasket sig, blev der mere og mere fugtigt, så gummifodtøj var nødvendigt.

Klokken halv otte ringede klokken til havregrøden og morgenkaffen, og efter det morgenmåltid vasker en bestemt elev gulv på værelset, hvor han bor.

Kl. 8.10 begynder dagens arbejde. Til den tid skal alle være gjort i stand.

Den første time havde vi med forstander Geertsen, som ser ud til at være en god og mild ungdomslærer.

Lærer Thomsen havde vi også i et par timer den formiddag. Han har lysblondt bølget hår og briller. Han lader meget flink.

26. november 1949

Vi kunne alle få varmt brusebad denne lørdag formiddag, og det ville de fleste have. Det var også dejligt at få et varmt brusebad, men det kostede 25 øre, da der blev fyret ekstra op i en kedel med tørvebrændsel.

29. november 1949

Årets første sne falder nu til morgen, så nu føres der en livlig snakken om, hvornår den første snekamp skal finde sted.

I eftermiddag skal vi ud og se E. Nobels Tobaksfabrik og Sukkerfabriken »Nykøbing«.

6. december 1949

Forstanderparret er i dag til morgen rejst til København. Det medførte, at ordensduksene, Karsten og jeg, måtte sørge for at fyre i centralvarmekedlen hele dagen. Indtil nu i aften har vi brugt 12 kurvefulde tørv.

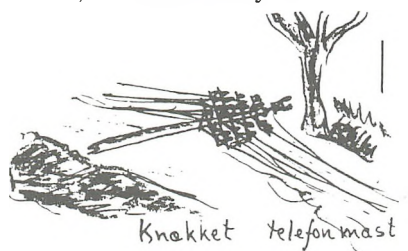
9. december 1949

Købmanden har fået spanske appelsiner, så nu bliver der købt ind af os alle, så der dufter af appelsiner overalt på skolen, appelsinskræller flyder her og der – sådan går man julen i møde.

11. december 1949

Med cykel på vej til skolen konstaterede vi, at der lå 30 væltede telefonpæle fra Nykøbing og hen til skolen. (Hefdigt isslag var årsagen).

Vi traskede nu igennem et virvar af ledninger, væltede pæle og klokkeskår. Det var med stor nervøsitet, vi gik imellem alt det, da man ikke kunne udelukke, at telefonledningerne havde forbindelse med de elektriske ledninger. Vi kom godt til skolen, som var uden lys.

Knækket telefonmast

12. december 1949

En del af dagen har vi ikke haft vand, så det måtte vi hente i spande hos naboen.

Morgen- og aftensmaden måtte vi spise i skæret af tændte stearinlys,

da elektriciteten har været afbrudt hele dagen. Telefonselskabet havde en halv snes mand i arbejde med at rejse pælene. Flere sad i aften med tændte stearinlys og læste og skrev.

22. december 1949

Det blev en urolig morgen. De første tog afsted ved 4-tiden. Kort før syv stod vi op og gjorde os i stand til morgenmaden, som i dag bestod af rå havregryn i stedet som ellers kogt.

Chr. Tønnesen appellerede til Geertsen om, at dette vi nu spiser smager meget bedre.

Vi har juleferie til 5. januar om aftenen.

10. januar 1950

I aften havde vi gymnastik for første gang i det nye år. Det har som bekendt begyndt af fryse; det gav anledning til, at en af eleverne mødte op med kasket, halstørklæde og handsker. Det morede os andre stærkt! Når vi løb rundt i salen, var det som en flok svin var sluppet ud.

Otto Ib indskød også, at julegodterne havde sat sig godt fast, men vi skulle nok blive rørt – og det blev vi.

13. januar 1950

Samfundslæretimen i eftermiddag tog Geertsen sig af, da Thomsen jo stadig ikke er kommet. Geertsen fortalte om kommunen, hvorledes den blev styret og hvordan man holder valg til den. For at Geertsen bedre kunne forklare, hvordan valget gik til, fik vi lov at stemme. Hver fik en lap papir, og derpå skulle vi skrive hvilket parti, vi ville stemme på. Resultatet blev: Konservative 4, Venstre 27, Radikale 2 og Socialdemokratiet 3 stemmer.

17. januar 1950

Købmanden har fået tyggegummi, lyder det i middagsstunden. Nu farer vi næsten alle hen til købmanden for at købe for 25 øre pr. pakke, hvori der findes 5 stykker.

Kort efter aftenkaffen var halvdelen nede i gymnastiksalen og lave vældig sjov. Bl.a. blev Erland rullet ind i den lange måtte og lagt ind under plinten.

19. januar 1950

Grønkål til middag – Poul kører ekstrature til bageren!

24. januar 1950

I dag fylder Bent Larsen 16 år. Da Geertsen lykønskede ham, udtalte han: »Jeg håber, du bliver en bedre dreng i det nye år.« Vi har alle fået bolcher i anledning af dagen, da han (Bent) mente, at chokolade og lagkage blev for dyrt.

25. januar 1950

Vi er i eftermiddag indbudt af Brdr. Dalsgaard, Nykøbing F., til en Ferguson-demonstration på Hotel Baltic. Konsulent Andersen fortalte om traktoren og viste lysbilleder af, hvordan den arbejder. Film om Ferguson og jepp'en blev forevist. Under

krigen havde jepp'en sin store betydning og var ven med soldaten fra først til sidst, fordi den var så snild og hurtig.

Grunden til, at den ikke er så udbredt herhjemme i Danmark, skyldes ene og alene dollarmangel.

30. januar 1950

Inde på »Lolland« (værelse) har de fået en radio. De er 4 og giver hver 5 kr. om måneden i leje.

Erland Jensen væltede i går på isen med sin cykel. I dag har han været til lægen. Ved aftensmaden blev det meddelt, at han havde brækket det ene kraveben og nu er hjemme, hvor han skal gå med armen opbundet.

8. februar 1950

I aften er vi 10, som skal i biografen og se den nye film »De røde heste« efter Morten Korch's roman. Vi var alle glade over stykket, som er en virkelig god film med sorg, glæde, spænding og rørende. En film med landbrugs-idyl og masser af skønne optagelser. Det er særlig fra egnen omkring stationsbyen Lejre ikke langt fra Roskilde.

9. februar 1950

I morgentimen benyttede Geertsen sig af lejligheden til at aflevere chokolademærket. Han opfordrede os til ikke at bruge mærket ved første lejlighed, men tage det med hjem.

11. februar 1950

Det har ikke været alle eleverne bekendt her på skolen nu til morgen, at chokoladen er fri. Det gav anledning til, at flere af dem, der vidste det, solgte deres chokolademærker til

dem, som ikke vidste det. Prisen for et mærke var henholdsvis 15 og 25 øre.

22. februar 1950

Poul fortalte mig, da jeg kom hjem fra fest, at der boede eller fandtes rotter under gulvet ude på gangen. Knud Arne havde mødt en i aften, der var forsvundet ned i det store hul henne under den gamle vask.

23. februar 1950

I aften afholder Nørre Ørslev Gymnastikforening en større fastelavnsfest ude i skolens gymnastiksal. Vi elever er så heldige at få lov til at deltage i festen.

Fastelavnsfesten begyndte ved 19-tiden. Forvildede unger skulle først slå katten af tønden. De nåede ikke rækken igennem, før tønden faldt til gulvet. Ungerne stormede nu over den sønderskudte tønde for at sikre sig et æble.

8. marts 1950

Medens vi tegnede, begyndte Geertsen at tale om Københavns-turen, som løber af stablen onsdag den 15. marts. Vi skal se følgende ting: Radiohuset, Kastrup Lufthavn, Rådhuset, Nationalmuseet og slutte af i Palladium. Turen vil komme til at koste omkring 15,65 kr.

9. marts 1950

Det har i de sidste dage været meget aktuelt at skyde med papirkugler. En elastik og et stykke papir lagt fast sammen er skytset. I timerne (værst i Thomsens regnetime) smælder det på vinduer og tavler. Det sker også, at man får lavet en tolv er i nakken på en eller anden.

22. marts 1950

Den længe efterspurgte tur til slagteriet i Nykøbing og Orupgaard bliver i eftermiddag til virkelighed. Kl. 13.00 kom vi ind i andelssvineslagteriet, og gennemgangen begyndte der, hvor grisene blev aflæsset. To klapper bliver sat bag øret, en strøm går igennem, og grisen besvimer. Vi gik videre fremad og så, hvorledes den bliver behandlet indtil de hænger tæt i kølerummet.

Ved ankomsten til Orupgaard traf vi inspektøren, og omvisningen begyndte. Orupgaard beskæftiger 12 husmænd og 10 elever foruden nogle malkekoner. Gården har en 45 meter høj kornsilo, hvorfra vi havde god udsigt til store dele af Falster.

27. marts 1950

Så går vi ind i den sidste uge. der er kun fire dage, til vi drager herfra, men nu skal der tages fat på at få alt bragt i orden af tegninger, sløjdsager og flere andre ting.

28. marts 1950

Landstingsmand H. C. Andersen, som er skolens genbo, kom i formiddag over hos os og fortalte om arbejdet i Rigsdagen og om den nye sukkerordning. Sidste år (1949) blev der her i landet dyrket 90.000 td. ld. sukkerroer. 1 kg sukker koster 72 øre at

fremstille, men når man køber det hos købmanden, er prisen kun 50 øre pr. kg. Dette underskud dækkes ved salg til udlandet.

30. marts 1950

Dagen i dag oprandt med strålende sol, og fuglene sang ude i haven, så det var en lyst. Alle var på benene fra den tidlige morgen; det var nemlig den sidste dag, vi er her.

Den første time havde vi Geertsen. Vi fik udleveret vore rationeringsmærker og flyttebevis.

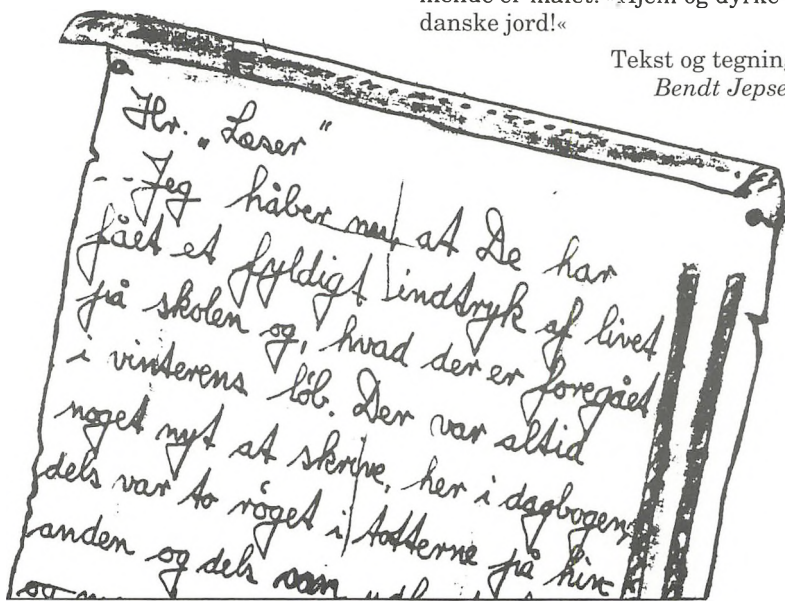
Vor forstander, A. Th. Geertsen, som vinteren igennem har holdt styr på os, takkede os for i vinter og for venskabet mellem os og lærerne, som ærlig talt havde været godt.

»Det kan ikke nægtes, at jeg engang imellem må sætte jer i rette, dels når I lavede for megen støj og af andre grunde, men I er jo også kun unge!« sagde Geertsen bl.a. i sin tale.

Med bevæget stemme sagde Geertsen: »Vi vil nu slutte denne aften og vinteren der er gået med at synge »Et jævnt og muntert virksomt liv på jord«.«

Og snart forlod den ene bil efter den anden skolens grund fuldt belæst. Efter 5 måneder på Nørre Ørslev Ungdomsskole forlader vi den i en måneklar nat. For de flestes vedkommende er målet: »Hjem og dyrke den danske jord!«

Tekst og tegning:
Bendt Jepsen

Tema-uge med »sport«

Årets første tema-uge bød på sport. Et udvalg bestående af tre lærere og fire elever valgt temaet sport, da vi syntes, at alle kunne have glæde af en uge med en masse fysisk aktivitet.

Inden morgenmaden mandag samledes vi i gården, nogle parate til at cykle 10 km – og andre til at løbe (gå) 3,5 km. Det var en fin appetitvækker til ugen. Denne morgenmotionstur gentog sig flere gange i ugens løb.

Mandag formiddag var vi delt ind på tre hold: Fodbold (det hold, der skulle spille mod de gamle elever til Elevdagen), alternativ atletik og gågl.

Efter frokost havde vi besøg af Hassan Tarabi, en massør fra Nykøbing. Vi var sammen parvis – og så fik vi ellers lært at massere. Det var utrolig lækkert.

Eftermiddagen sluttede med folkedans, som jo altid er sjovt.

Tirsdag havde vi en heldagstur: Cykel-rally. Vi var inddelt på 3-mandshold og blev sendt afsted med 10 min. mellemrum. 53 km lå foran os, og vi blev »udsat« for poster som: kompasløb i skov – lappe cykel på tid (for nogle var det ikke den eneste gang) – abseiling med rigtigt udstyr ud over en skrænt – cykelcross – strandløb – bygge bro – og den værste: 3 mand + 1 cykel og så løbe-cykle 4 km – py-ha! Vejret var lidt blæsende, men humøret var højt – specielt da alle endelig var kommet hjem. En fysisk hård, men god dag.

Selvfølgelig skulle vi også have Triathlon i vores sportsuge. Først løbe eller cykle til Nykøbing Svømmehal. Der skulle vi først svømme så langt vi kunne på 15 min., og derefter måtte der »leges«. Efter svømme-

turen byttede vi, så de, der havde løbet ind, cyklede hjem – og omvendt.

Om eftermiddagen legede vi »gamle lege« på boldbanen, og de sidste to timer havde vi foredrag om idrætsskader af fysioterapeut Steen Schibstad.

Torsdag formiddag havde vi volleyballturnering i Horreby hallen. Der var otte hold, der kæmpede mod hinanden i to puljer. Det vindende hold spillede så mod lærerne – lærerne vandt!

Op dermed var vi så nået til den sidste dag i Tema-ugen, hvor vi selvfølgelig også skulle knokle. Efter morgenmaden havde vi besøg af Birthe Elnegaard fra Saksøbing, der instruerede os i Lambada. Det var ret svært, men dansetimen var en stor succes – og vi fik grinet noget.

Inden middag så vi en film fra Landsstævnet i Horsens. Et folkeligt stævne med mange tusinde deltagere i mange forskellige sportsgrene.

Efter middag havde vi O-løb i skoven. Nogle kom hurtigt igennem ruten – andre før vild. I slaskende regnvejrrørte vi hjem og gjorde klar til ugens praktiske arbejde.

Som afslutning på Tema-ugen havde vi lørdag Elevdag og søndag Forældre dag. Med et stort selvinstrueret arrangement, som gik godt, var ugen slut, og vi kunne igen begynde på hverdagen mandag morgen.

Gitte, Maja og Dorte

Unge ta'r stilling til tidens udfordringer

Denne overskrift gi'r udtryk for et håb om et udbytte af et skoleår på Nørre Ørslev Ungdomsskole – og kom frem i de afskedsord, som eleverne fik med fra skolen ved skoleårets afslutning.

Kære forældre – men først og fremmest: kære elever! Så er det sidste aften med kliken – altså her på skolen – for de fleste af jer mødes jo allerede i morgen igen for at ta' afsted med hinanden endnu en gang.

10 måneders efterskoleophold er nu ved sin uigenkaldelige afslutning. Kun minderne er tilbage. Selvom de i år er på video, så *er* og *bli'r* det kun minder.

Den samme dag som i dag for ét år siden var der en af eleverne, der havde sat en seddel op på opslagstavlen her ude i forhallen. Hun havde på *sin* sidste aften skrevet følgende: »Til jer, der skal gå her i skoleåret 1989/90 vil jeg lige fortælle, at det er det helt rigtige, I har valgt. I vil aldrig glemme det skoleår, I nu er begyndt på – og det skal I heller ikke.

Få det bedste ud af året fra starten – her tænker jeg på venskab imellem jer elever. Jeg ønsker jer et godt skoleår her på Nørre Ørslev Ungdomsskole, selv om jeg ved, at I vil få det alligevel.

Et godt råd: Tænk på andre end dig selv – så bli'r alting lettere.

Hilsen Birthe.«

Hvis I havde set sedlen, kunne I ikke vide, om I skulle gi' hende ret – eller om det var bar overdivelse. Det kan I til gengæld i dag. Nu kan I, 10 måneder klogere, svare på sedlens spørgsmål:

- Valgte I så det helt rigtige?
- Vil I aldrig glemme dette efterskoleophold?
- Fik I et godt venskab med få eller mange af de andre elever?
- Måske venskaber for livet?

En lang og sej start

Det er jo ingen hemmelighed for nogen af os, at vi havde en urimelig lang og sej start på skoleåret. Det varede alt for længe, før skoleåret kom op i rimelige og positive omdrejninger.

Men heldigvis for jer som elevhold lykkedes det at få det til at svinge sammen.

Ting ta'r tid – og ting tog tid! – men i dag må vi med stor glæde og fornøjelse sige, at vi kan skilles i en bemærkelsesværdig god stemning og atmosfære elever og elever imellem – og elever og lærere imellem.

Vi lærere kan godt overleve et år, hvor det hele går mindre godt – for der kommer jo hele tiden et nyt hold elever det følgende skoleår, hvor det måske så kommer til at gå bedre. Men I elever kan ikke se på det på samme måde – for jer er det her og nu det gælder. Hvert år er jeres år helt alene.

Vi har kæmpet sammen for at skabe et godt skoleår – og jeg synes, at det er lykkedes!

Kamp må der til

I kender alle sangen »Jeg elsker den brogede verden« – tænk på det vers, hvor der står:

»Var livet en dans på roser,
mon alt da var bedre end nu?
Hvis ej der var noget at kæmpe for,
hvad var da vel jeg og du?«

– og på det næste vers:

»Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro –
thi evig stilstand er død!«

Kan I høre, hvor det passer. Sådan en sang er evig gyldig.

Oplevelser og kundskaber

I min velkomsttale til jer i august sluttede jeg af med at sige: »Vil I være med – så vær's'go'«.

Vi har gerne villet gi' jer både oplevelser og kundskaber – så I kunne blive klogere på både jer selv og jeres omgivelser. Vi har gerne villet lade jer møde holdninger – både fra os lærere – og igennem de gæster, der i løbet af året har medvirket i timerne og uden for timerne.

Vi har arbejdet for at engagere jer, så I kunne få mod og styrke og lyst til at ta' aktivt del i menneskelivet som selvstændige personligheder – men også som en del af et demokratisk samfund – med dets pligter og rettigheder.

Samværet her på skolen skulle gerne gennem sin overskuelighed opleves som et forpligtende fællesskab, hvor ingen er nok i sig selv –

men opfatter sig selv som en betydelig del og nødvendig del af helheden.

Skolens mål er elevernes menneskelige udvikling og menneskelige modning – og det søger vi at nå gennem samværet i såvel undervisning som fritid.

Nørre Ørslev Ungdomsskole håber at være et sted, hvor unge – altså jer – uden at møde færdige løsninger – gennem samtale, samvær og undervisning bliver bedre til at ta' stilling til tidens udfordringer.

Nu er det så op til jer elever – og jeres forældre – at vurdere, om I har fået nok valuta for pengene.

Et gammelt reklameslogan lyder: Er du tilfreds, så fortæl det til andre – er du utilfreds, så fortæl det til os!

Fremtiden tegner positiv

Fra i dag skal det handle om andre ting for jer alle. I, der vender tilbage til endnu et skoleår her på stedet vil opleve et helt nyt skoleår, hvor det ikke kan undgå at blive helt anderledes alene af den grund at kammeraterne er helt nye – og at vi alle skal starte helt forfra – og så forhåbentlig bygge et alle tiders skoleår op sammen.

Alle I andre drager forskellige steder hen.

I kan være sikre på at gå en god tid i møde, når det gælder om at kunne finde sig en plads i samfundets arbejdsliv.

90'ernes unge er heldige – der bliver nemlig rift om jer. Arbejdsgiverne vil i løbet af få år slås om jer unge. I vil opleve en stor konkurrence imellem arbejdsgiverne om at få fat i jer. I vil kunne vælge mellem mange til-

bud. Ikke i dag – og ikke i morgen – men netop om 1-2-3 år når I har mest brug for det – fordi I på det tidspunkt skal ud i den virkelige virkelighed. Men I skal så i fremtiden være indstillet på forandring – og det vil I skulle være hele livet igennem. Man ved ikke i dag, hvad et bestemt arbejde indebærer om 5 år – for det er slet ikke opfundet endnu.

Fredelige omvæltninger

I vores omverden – som vi dagligt har fulgt med i gennem radioavisen – har det været et år med store omvæltninger.

Det, der for os er selvfølgeligheder, er for vores nabolande blevet virkeliggjort – de fleste steder på rimeligt fredelig vis.

Det er næsten ikke til at fatte, hvad og hvor meget, der er lavet om.

Skoleåret afsluttes med kaffe i haven.

Jeg er sikker på, at vi må stå på tærsklen til en tid, hvor frihed og fred og gensidig forståelse og samarbejde vil sætte sit præg på vores del af verden, og hvor er det dog glædeligt!

Jeg tror, at i hjertet på alle mennesker verden over findes et ønske om at leve sammen i fred. Vi er én global familie, der deler samme jord, samme himmel. Det, som knytter os sammen, overstiger det, som skiller os fra hinanden, så hvis vi selv ønsker det, er vi i stand til at skabe en bedre verden.

Vores eget hul i muren

For os danskere er frihed uløseligt forbundet med den demokratiske proces, hvor meninger udveksles, brydes og bøjes mod hinanden.

Ingen forventer, at vi skal ende med at mene det samme eller være aldeles enige om alle spørgsmål – og

ingen skal forlange det. Men vi skal prøve på at forstå hinanden – for hvis vi ikke vil lytte til, hvad andre siger, er debatten meningsløs – og hvis vi ikke bestræber os på at bevare følelsen af at høre sammen også i uenigheden, går vores fællesskab i opløsning. Vi skal bruge friheden og være parate til at dele den med hinanden.

Det forudsætter – i det store som i det små – et medmenneskeligt engagement og en respekt for den enkelte – også når han eller hun er *anderledes* eller mener noget *andet* end én selv.

Vi har i år arbejdet specielt med disse forhold på baggrund af udviklingen i det østlige Europa.

Vi har været med til at hugge vores eget hul i jerntæppet – og byde vores østtyske venner velkommen i det nye og større Europa.

Forhåbentlig har vores besøg i Rostock i DDR – og deres genvisit her på Nørre Ørslev Ungdomsskole og i elevernes hjem været med til at knytte nogle gode forbindelser – og gi' forståelse for hinanden.

Samtidig har mødet med østtyskerne forhåbentlig været med til at lære os selv og vores eget land bedre at kende.

Frihed og fred er ingen selvfølge – som Dronningen fortalte os i sin nytårstale – vi må arbejde med det og skønne på det, så vi aldrig mister nogle af delene.

Mit håb til jer elever skal være, at I vil være nogle gode forkæmpere, så vi ikke bliver løbet over ende af eksperter eller stærke mænd, som tror, de alene har løsningen på alle forhold.

En god bekendt af mig har flere gange sagt til mig, at man skal følge

dem, der søger sandheden – men vogte sig for dem, der siger, at de har fundet sandheden.

Jo mere jeg tænker over det – jo mere gi'r jeg ham ret.

Papirer med fra skolen

I får i dag et synligt bevis for jeres ophold her på Nørre Ørslev Ungdomsskole i skoleåret 1989/90. I får papirer med herfra, som I kan bruge efter behag. I får et bevis på hvilke fag og timetal, I har haft. Et Efter-skolebevis. I får en udtalelse med jer, hvor vi fortæller jer om vores opfattelse af jer som mennesker – jeres indsats såvel fagligt som i forholdet til helheden – skolen og kammeraterne.

Endelig får I et bevis med på de afgangsprøver, I har taget – og med de karakterer påført, som I har opnået i standpunkt ved årets afslutning og ved de afholdte skriftlige og mundtlige prøver.

Alle disse papirer kan I bruge lidt eller meget – alt efter hvilken situation, I er i. Selv om det kan opfattes som mange tal og ord, så er det dog i sidste ende jeres personlige fremtræden, der oftest vil være afgørende i jeres fremtidige virke. Vi håber, I har lært lidt om at kunne begå jer blandt andre – og at I vil kunne forstå at bruge det, I har lært.

Dette var skoleåret 1989/90 – jeres helt eget efterskoleår på Nørre Ørslev Ungdomsskole.

Kære forældre – tak for lån af jeres søn eller datter – og velkommen til nye medlemmer af familien i de kommende skoleår.

Knud Brusgaard Nielsen

Ragnarok

Når Ragnarok sig nærmer, så kommer vintertid
med bidevind og sne og frost og kulde,
mens krigerne forvilder sig ud i blodig strid
og kæmper løs, til de blir lagt i mulde.

En slughals af en jætte svælger solen rå og råt,
og månelys set slukkes – alting ender gråt i gråt.

Og stjernernes lys
forvandles til et gys.

Planeterne de styrter ned i samlet hob og flok.

Se, sådan lyder myten om det store Ragnarok.

Og Fenrisulven fråder – nu er han bare løs.

Han godter sig – nu er han fri af snoren.

Selv Midgårdsormen rejser sig fra sin slangedøs
og bugter sig, men har sit tag om jorden.

Den pisker havet op til skum, så kyster skrider ned.

I dødens båd er Loke – han er snu og han er led.

Fra jætternes hjem
der stormer alle frem,

for jætterne er alle dem, der altid laver brok,
så de er først på pletten ved det store Ragnarok.

På sletten samles alle – nu går det slag i slag,
men snart blir det en farlig kurs at styre.

Mens alle går i felten og får det glatte lag,
er gode råd i sandhed blevet dyre.

Da Ragnarok er fuldbragt, stiger frem den nye jord,
og det er ganske givet den, vi stadig væk bebør;

men vist er det sandt,
at ingen af dem vandt,

for skal man løfte stort, så skal man gøre det i flok.

Det kan man faktisk lære af det store Ragnarok.

At Ragnarok er nutid – det véd vi hver især –
og ikke blot et glimt fra Eddakvadet.

Hvis vi vil ledes bort fra en jordens jordefærd,
så må vi dy os for at nære hadet.

Et kaos kan vi skabe helt fra jord til himmelhvælv,
for Ragnarok er altid dér, hvor viljen vil sig selv.

Ved forår og fest
er lyset allerbedst,

for lyset strækker dagen ud, så det er mer end nok;
men uden lyset har vi kun det store Ragnarok.

Jesper Taarø

Jubilarbilleder

Traditionen tro var 50-, 40- og 25-års jubilarholdene indbudt til sammenkomst i foråret.

Der var gjort et stort forarbejde med at finde adresser.

Derfor havde mange muligheden for at være med.

Alle jubilarerne blev fotograferet årgangsvis – på nær 50-års holdene, som blev slået sammen.

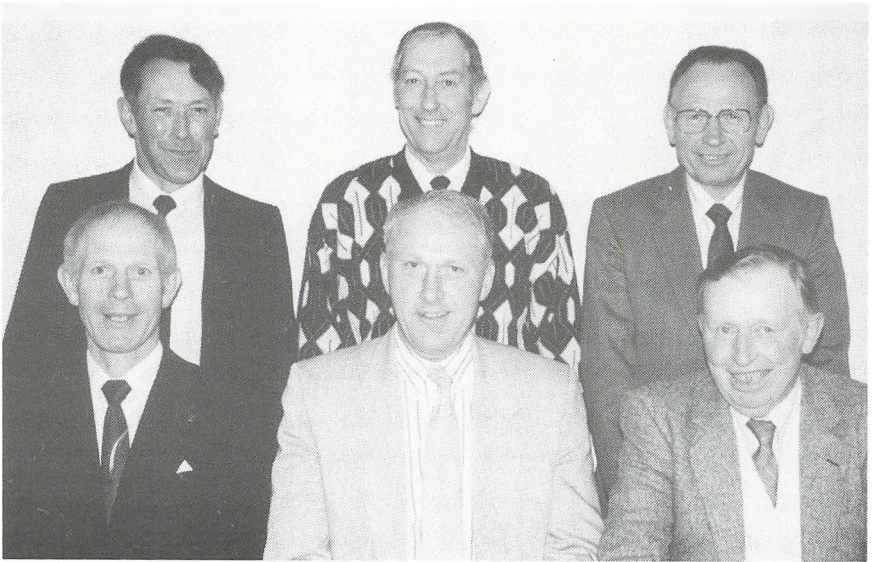
50-års jubilarer (1940 og 1939-40)

40-års jubilarer (1950)

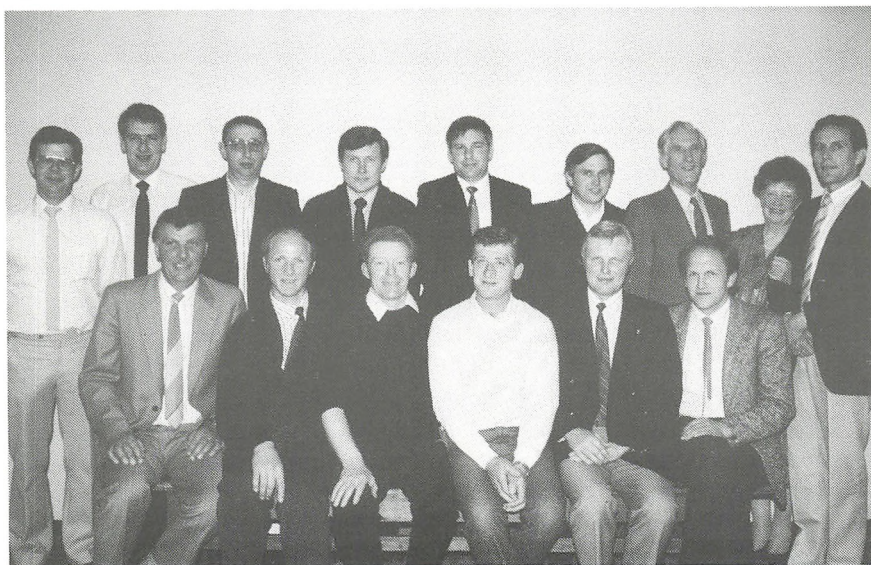
40-års jubilarer (1949-50)

25-års jubilarer (1965)

25 års jubilarer (1964-65)

Skolens elever 1990-91

Mie Adamsen, Pandebjergvej 3, 4800 Nykøbing F.
Peter Nørskov Andreasen, Lienlundsvej 3, 4892 Kettinge
Per Bruun, Irisvej 24, 4920 Søllested
Trine Bülow, Kildevej 12, 4892 Kettinge
Torben Børresen, Bannerupvej 7, 4863 Eskilstrup
Annette Christiansen, Brogade 11, 2. th., 4990 Sakskøbing
Jens Peter Corrêa de Mello, Vejlesøparken 21, 1. mf., 2840 Holte
Brian Ebbe, Kettingevej 24, 4892 Kettinge
Jens Galsgård, Rugbakken 6, 4780 Stege
Carsten Glibstrup, Lunden 15, 4990 Sakskøbing
Stine Haar, Oddevej 150, Købelev, 4900 Nakskov
Anna Reber Hansen, Kildeagervej 9, 4100 Ringsted
Charlotte Hansen, Wichmandsvej 38, 4880 Nysted
Heidi Ålborg Hansen, Norgesvej 34, 4800 Nykøbing F.
Jarl F. Hansen, Tagestorp 4, 2820 Gentofte
Maiken Koch Hansen, Systofte Skolevej 8, 4800 Nykøbing F.
Malene Adler Hansen, Egevangen 1, 4622 Havdrup
Michael Hansen, Birkevænget 9, 4892 Kettinge
Peter Hansen, Egensevej 44, 4840 Nørre Alslev
Lars Hovmand, Gl. Maribovej 16, 4970 Rødby
Claus Lerbech Jensen, Engdraget 5, Strøby Egede, 4600 Køge
Henrik Brendstrup Jensen, Maltavej 7, 4800 Nykøbing F.
Jannie Wegener Jensen, Kirkeholmvej 13, Hjertebjerg, 4780 Stege
Louise Brandt Jensen, Gangervej 14, Lommelev, 4840 Nørre Alslev
Maja Reinhold Jensen, Karlshøj 40, 4733 Tappernøje
Ove Rishøj Jensen, Søndersognsvej 169, Keldbylille, 4780 Stege
Thomas Aarsløv Jensen, Engvej 6, 4780 Stege
Tina Romme Jensen, Lokesvej 18, 4873 Væggerløse
Brian Høj Johansen, Hønselægget 2, 4891 Toreby
Charlotte Lütken Johansen, Vestergade 39, 4891 Toreby
Thomas Juul, Svanekærvej 2, 4900 Nakskov
Pia Kragh, Fasanvej 25, 4600 Køge
Merete K. Krebs, Burgstrasse 28, 2162 Grünendeich, Tyskland
Diana Pommer Kristensen, Erbovænget 3, Sundby, 4800 Nykøbing F.
Nicolaj Kristensen, Gallevej 67, 4913 Horslunde
Charlotte Kruse, Krungerupvej 13, 4990 Sakskøbing
Ole Kjøppler-Nielsen, Latyrushaven 23, 2765 Smørum

Palle Steen Larsen, Egensevej 13, Vålse, 4840 Nørre Alslev
Henrik Galsgaard Madsen, Riserupvej 56, 4840 Nørre Alslev
Irene Fabricius Madsen, Bregningevej 18, 4892 Kettinge
Jacob Møller, Grantofteparken 184, 2750 Ballerup
Katrine Bagge Møller, Bygaden 15, Nagelsti, 4800 Nykøbing F.
Brian Stenderup Nielsen, Skernegade 3, 4840 Nørre Alslev
Hans Kristian Nielsen, Carl Medingsvej 19, 4230 Skælskør
Gitte Pedersen, Klodskovvej 89, Byskov, 4863 Eskilstrup
Jan F. Pedersen, Kristiansmindegårdene 9, 4800 Nykøbing F.
Mette Louise Pedersen, Skovbyvej 9, 4990 Sakskøbing
Janne Hildebrand Petersen, Nyvang 5, 4872 Idestrup
Maria Weishaupt Pedersen, Skovvænget 7, 4862 Guldborg
Dorte Pantan Ringsing, Skovvænget 19, 4840 Nørre Alslev
Jesper Stoffer, Åmarksvej 31, 4891 Toreby
Mette Svendsen, Bøgetvej 153, 4913 Horslunde
Marlene Tambour, Guldstubvej 6, 4862 Guldborg
Susanne Tærsker, Stærsmіндеvej 9, 4850 Stubbekøbing
Kristian Leegård Ubbesen, Blickersvej 12, 4863 Eskilstrup
Jens West, Sdr. Alslev Strandvej 25, 4800 Nykøbing F.
Sara Wigley, Kongevejen 69 B, 1. tv., 3460 Birkerød
Lene Winther, Emil Årestrupsgade 48, 4990 Sakskøbing

Nyt fra gamle elever

Endnu engang har vi opfordret dem, der var elever for 10 år siden, til at komme med et lille indlæg om, hvordan dette 10-år er gået. Næsten alle har vi fundet, og mange har fulgt vor opfordring.

»10 år er længe siden... og meget er sket siden.« – skriver Grethe. Hun fortsætter: »Efter 2 år på Nørre Ørslev tog jeg til London og var au-pair i ca. 8 mdr. Da vendte jeg næsen mod øst igen, men dog ikke længere end til Viborg, hvor jeg var elev på Viborg Gymnasikhøjskole.

Jeg flyttede til Nørre Ørslev igen, hvor jeg boede hos mine forældre, mens jeg tog HF i Nykøbing.

Derefter var jeg heldig at få arbejde i København, og her har jeg boet siden.

Desuden er tiden gået med jurastudie, plejehjemsarbejde, arbejde i børnehave og rengøring.

I 1989 begyndte jeg på Københavns Socialpædagogisk Seminarium. Her gik jeg et år – søgte ind på fysioterapeutskolen, og der starter jeg 1. februar 1991.

I mellemtiden har min kæreste og jeg fået en lejlighed sammen.« Grethe Rasmussen bor Serbiensgade 3, 4. tv., 2300 København S.

Per Petersen, Olufsvvej 15, Hyllinge, 4700 Næstved.

Per skriver: »Efter opholdet på Nørre Ørslev Ungdomsskole tog jeg på EFG-bygge og anlæg. Jeg kom i

lære som bygningsnedker i Væggerløse og blev udlært i april 1985. Arbejdet har ført mig lidt rundt på Lolland-Falster,

men jeg er nu flyttet til Sjælland, idet min forlovede og jeg netop har købt hus. Vi flyttede hertil, da Gitte påbegyndte uddannelse, og jeg håber at finde arbejde i nærmeste fremtid som bygningsnedker.«

Vibe Lund skriver: »Ja, hvad er 10 år dog gået med? Tiden er brugt på studentereksamen, pædagogmedhjælper-job, højskoleophold, psykologistudium, forskellige småjobs,

små og store rejser og alle mulige andre ting, som ikke er sådan llige til at beskrive. Jeg har også brugt tiden til at finde ud af, at jeg vil være lærer. Derfor læser jeg på 2. år på Blaagaard Statsseminarium og er mægtig glag for uddannelsesvalget.

Ved siden af studiet er jeg hjemmestøtte for en livsglad handicappet pige.

For øvrigt deler jeg livet med en dejlig mand, og vi har slået os ned i Roskilde.«

Vibe har tilføjet Øhlenschläger og bor Østergade 38, 2. th., 4000 Roskilde.

Dette fra Uffe Jensen:

»Efter 10. kl. tog jeg en landbrugssuddannelse, som jeg blev færdig med i 1985. Arbejdede indenfor landbruget et par år som driftsleder.

Læste i 1987 til socialpædagog, men sprang fra efter et år. Nu arbejder jeg som arbejdsmand hos en landsbysmed.

Jeg er blevet gift i 1989, men har ingen børn.

Vi bor nu på Vestlolland, hvor vi har købt hus på Maglehøjvej 186, 4983 Danne-mare.«

Efter at have gået på Nørre Ørslev Ungdomsskole tog jeg efg-basisår i Nykøbing. Turen gik herefter til hovedstaden, hvor jeg fik praktikplads i HK. Jeg er der endnu, da

stedet var så godt.

På hjemmefronten blev jeg for 2½ år siden mor til en dreng. Vi bor alene i en lejlighed, Frimestervej 81, 4. th., 2400 København NV, da det var for stor en forandring for drengens far, men vi er stadig gode venner og kan være fælles om barnet. Alt vel fra Marianne Petersen.

Efter to år på skolen tog Ulla Stang HF i Nykøbing F. Herefter havde hun forskellige jobs ved rengøring, gartneri og bogpakkeri. Nu er Ulla selvstændig frilandsgartner.

Ulla fik i april 1989 en lille pige og bor nu Stubvej 3, Brarup, 4840 Nørre Alslev.

Jan Truelsen fortæller: »Efter endt skolegang på Nørre Ørslev arbejdede jeg ca. 2 år med forskellige småjobs, såsom bådmechaniker, lagermedhjælper og rengøringsassistent.

Derefter tog jeg efg-jern og metal, og afsluttede min uddannelse som maskinarbejder i 1987.

Umiddelbart efter aftjente jeg min værnepligt i søværnet på korvetten Olfert Fischer, og da dette fangede min interesse, skrev jeg kontrakt og er nu overkonstabel på minelæggeren Fyen.

Jeg bor nu i Viby på Sjælland, Åvej 7, hvor jeg har købt hus – med Tina og min lille søn Timmie på 5 år.«

Brev fra »Julius«: »Med vemod i sindet forlod jeg Nørre Ørslev Ungdomsskole. Men solen skinner altid over skyerne – og mange solskinstimer har der været siden.

Efter 5 år med handelsskole og kontor var jeg endelig voksen nok til at indse, at det bestemt ikke var min kop te! Nu skulle livet leves – først en god Interrailtur i Italien og Grækenland, derpå tog jeg til Toronto i Canada og var nanny i et år. Herligt! Derefter rejste jeg rundt i USA og Canada. I Hollywood mødte jeg prinsen på den hvide hest, boede med ham i Georgia og San Francisco, Californien og havde diverse nanny-jobs.

I marts 1989 flyttede vi til Danmark og bor nu i en kollegielejlighed på Amager, mens jeg læser til børnehavepædagog.«

Linda Juliussen bor Dalslandsgade 8, A708, 2300 København S.

Da Jesper Antonsen er rejst til Canada, har vi modtaget dette fra hans mor: På skolen tabte Jesper sit hjerte til Falster. Han kom i lære på DLAM i Nykøbing. Han boede på

kollegiet, hvor han traf Anette fra Maribo.

Efter læretiden aftjente han efter eget ønske sin værnepligt i livgarden, tog 6 mdr. til Cypren med de danske FN tropper. Efter at have arbejdet ved sit fag et par år i København, har han nu i sommer pakket sin værktøjskasse og er rejst til Canada, og til jul følger Anette efter. Det ser ud til, at deres fremtid er der de næste år.

Kort fra Niels Ringsing: »Efter skolen har jeg arbejdet ved landbrug i Danmark i nogle år, men også været ude at rejse en tur i Canada og USA. Jeg har også været et år i Australien, hvor min veninde Jennifer er fra. Jeg færdiggjorde min landbrugsuddannelse på Næsgård Agerbrugsskole i 1989, og vi bor og arbejder nu i Sløsserup igen.«
Adressen er Frejlevvej 1, 4892 Kettinge.

Lotte Rasmussen fortæller: Efter Nørre Ørslev Ungdomsskole havde jeg 10 dejlige måneder i London, hvor jeg arbejdede som au-pair. Da jeg kom hjem, startede jeg på HF-kursus, men afbrød efter et halvt år og fik i stedet en plads i huset. Da der blev mulighed for et job på et sy- og væveværksted, sprang jeg til og blev et år, indtil jeg fik læreplads hos en tandlæge som klinik-assistent. I 1987 blev jeg udlært og arbejdsløs. I mellemtiden mødte jeg min ven Kim. Vi flyttede sammen og fik for 2 år siden en dejlig pige, som jeg har gået hjemme og passet indtil jeg for 4 mdr. siden fik job som klinikassistent i Roskilde.

Lotte bor Nørremarken 17, Gevninge, 4000 Roskilde.

Indlæg fra Tommy Hansen: Efter 2 år på skolen tog jeg 1 år på efg-handel og kontor i Nykøbing F. Jeg kom derefter i lære som ekspedient i en herreekvipering i Nykøbing F. Da denne uddannelse var afsluttet, tog jeg gennem FUHU (Foreningen til Unge Handelsmænds Uddannelse) på Købmandsskole i London. Efter et

spændende ophold i London fik jeg beskæftigelse ved et speditjonsfirma i Gedser. Senere var jeg ansat en kortere periode ved DSB. Endnu en gang meldte rejse-lysten sig, og jeg tog på kursus på Købmandsskolen i Bremen, Tyskland. Derefter fik jeg en stilling som sælger i et dansk møbelfirma i Essen, Tyskland. Efter ½ år med arbejdsløshed tog jeg 3 mdr. på Idrætshøjskole i Sønderborg.

Tommy bor nu sammen med sin pige på Tranevej 21, Marielyst, 4873 Væggerløse.

Jeg blev uddannet som speditør den 1. marts 1986. De sidste 4 år har jeg arbejdet som speditør i et firma, som importerer stålrør for videresalg. Firmaet hedder Heléns Rør A/s og ligger i Glostrup.

Jeg blev gift i marts i år, og har netop købt hus. Vi har ikke planer om at få børn endnu.

Dette er en hilsen fra Tina Klenum Vilhelmsen, Irisvænget 4, V. Saaby, 4330 Hvalsø.

Pia Petersen fra Rødby skriver: Efter Nørre Ørslev Ungdomsskole tog jeg på Handelsskolen et år. Da den var overstået, kom jeg i lære på et advokatkontor. Der blev jeg i 5 år, hvorefter jeg følte, at nu skulle der ske noget andet, så jeg pakkede en kuffert og tog til Spanien. Jeg boede i Spanien i 2 år. Først på Tenerife, derefter Costa del Sol og til sidst på Gran Canaria. Mens jeg boede under solen, arbejdede jeg på forskellige hoteller.

I september 1989 vendte jeg hjem til Danmark med min engelske ven og er nu tilbage på et advokatkontor i Sorø.

Pia bor Neckelmannsgade 23, st. tv., 4800 Nykøbing F.

Et kort indlæg fra Per Kragh, hvor han fortæller, at han er udlært i Solrød Trælasthandel. Efter gæstevistter hos et par andre tømmerhandlere, er han atter tilbage i Solrød.

I februar 1989 blev Per far.

Per bor nu med familien på Vagtelvej 82, 4681 Herfølge.

Lotte, også kaldet »Svæver«, skriver: Efter 2 år på Nørre Ørslev Ungdomsskole tog jeg efg-levnedsmiddel for derefter at blive laborant. Det blev dog hurtigt droppet. Jeg

flyttede da til Næstved, hvor jeg arbejdede med psykisk/fysisk handicappede. For at samle point, tog jeg til Israel i kibbutz i 4 mdr.

Da jeg kom hjem, startede jeg på seminariet for at blive pædagog.

Jeg arbejder nu på en integreret daginstitution, hvor jeg lige har startet en ny vuggestue op, hvilket har været meget lærerigt.

Lotte Kristensen bor Skovbrynet 42, 1. tv., 4700 Næstved.

Vi har også hørt fra Søren Holst Christensen, som efter at have opgivet en uddannelse som elektriker havde forskellige småjobs. Herefter kørte han som eks-

portchauffør i ca. 1½ år, men da det ikke kunne forenes med familielivet, måtte han stoppe med det. Nu har Søren arbejdet som servicetekniker i samme firma i 3 år.

Søren bor sammen med sin kone på adressen Hedekæret 33, st.th., 2640 Hedeusene.

Dorte Mortensen, Bækkeskovvej 10, 4892 Kettinge, fortæller: Efter 2. års ophold på skolen tog jeg et år i huset og ½ år på Vejle Husholdningsskole.

Herefter ½ år i et cafe-teriakøkken. Min uddannelse som køkkenleder har jeg fået på Næsgård Agerbrugsskole, Margrethehjemmet i Maribo og på Andershus i Sorø. Desuden har jeg arbejdet på Orehoved Plejehjem, Rødby Brugs og er nu på Kysten i Nysted, et godt kursus- og feriecenter.

Efter 1 år i køkkenet hos fru Holm, blev jeg »diakoniårsdeltager« i København. Herefter tog jeg på højskole, og efter dette ophold fik jeg arbejde på et plejehjem i Rødby.

Sådan starter Jens Kastrop sit brev.

Jeg kunne ikke undvære fru Holm og gryderne, så det blev til endnu et år på Nørre Ørslev Ungdomsskole, en utrolig givende oplevelse.

Atter i København, hvor jeg på Diakonissestiftelsen tog et års uddannelse som sognemedhjælper.

Stadig trak det meget i mig for at komme til at have med syge mennesker at gøre. Det var en væsentlig grund til, at jeg har taget uddannelsen som plejehjemsassistent/diakon på Diakonhøjskolen i Århus. Uddannelsen tager 4½ år. Søndag den 28. oktober 1990 bliver jeg indviet som diakon i Den danske Folkekirke »Sct. Pouls Kirke« i Århus. Jeg kommer ikke til at arbejde inden for plejehjem lige med det samme. Jeg har fået arbejde på Diakonissestiftelsen i København som søsterhjemsleder. En stilling, der har mange lighedspunkter med en restauratørs job. Det er spændende at være færdig med en uddannelse. Jeg tror, dette er det rigtige

for mig, da denne lange skolegang med praktikperioder har vist mig lidt om, hvad et menneske er værd og har brug for fysisk, åndeligt og socialt.

Jens' adresse i København er Høndelsvej 20, 2. tv., Valby.

Særdeles kort fra Jens Arensbach, Ndr. Farimagsvej 13B, 4700 Næstved.

Efter vi forlod skolen, kom jeg straks i lære som kleinsmed i Næstved. Faktisk har jeg

kun været det samme sted, afbrudt af værnepligtsperioden. Jeg bor i Næstved sammen med min pige.

Helle Mønsted Hansen skriver: Efter 10. kl. på Nørre Ørslev tog jeg efg-handel og kontor. Fik læreplads i Københavns Skatteforvaltning. Jeg gennemførte uddannelsen, men

havde fundet ud af, at det ikke lige var mig at sidde på kontor.

Jeg blev vikar i en vuggestue i ca. 1 år, herefter pædagogmedhjælper i en vuggestue i 3 år og 1 år i en børnehave. Nu er jeg i gang med at læse til socialpædagog. Det tager 3 år, og jeg er godt i gang med 2. år.

Jeg bor på Østerbro i København, Strandboulevarden 158, 4. th., 2100 København Ø.

Dette fra Anne Marie Rasmussen, Ørnebjergvej 12D, st. tv., 2600 Glostrup: Efter endt skoleår på Nørre Ørslev gik jeg i mesterlære hos Mark Twain, en tøjbutik. Jeg var

udlært efter 3 år og blev der endnu ½ år. En ny tøjkæde, Louise, kom til byen. Jeg fik arbejde i Louise og var der et års tid,

men der skulle ske noget mere, så jeg flyttede til København. Jeg fortsatte i Louise, men i Glostrup Centret, i 3 år. Så blev Scala bygget, og jeg blev tilbudt en stilling i Pepebutikken. Der var jeg et ½ år, så fik jeg nok. Nu arbejder jeg i Skovlunde, hvor jeg bestyrer en tøjbutik ved navn Zappa.

Peter Lybecker Larsen fortæller i sit brev:

Efter 10. kl. på skolen tog jeg studentereksamen ved Nykøbing Katedralskole. Herefter var jeg landbrugsmedhjælper hos

mine forældre i Oustrup. Herfra gik turen til »Dronningens klæder«, nemlig Den kgl. Livgarde. Efter soldatertiden har jeg læst til dyrlæge i 5 år på Landbohøjskolen på Frederiksberg. Jeg bliver færdig til februar 1991 og håber på at få job i en landpraksis.

Peter bor på 5. år sammen med Trine – foreløbig på adressen Offenbachsvej 6, 1. tv., 2450 København SV.

Lotte Jørgensen har skiftet efternavnet ud med Frydenvold. Lotte skriver: Færdig med skolen var jeg 14 dage som piccoline ved KTAS, hvorefter jeg valgte at tage 9. kl. om

på Forberedelseskursus. Derefter gik jeg i lære som ekspedient i Svend E. på Strøget. Så gik jeg ledig i ca. et år, hvorefter jeg var pædagogmedhjælper i forskellige institutioner. I 1987 flyttede jeg til Fakse, men da det blev for ensformigt, tog jeg 4 mdr. på Skælskør Højskole. Tilbage til København igen i ca. 2 år. Til elevdagen 1988 mødte jeg Finn Sørensen fra årgang 78-79, som nu også er far til vores fælles datter Line. Jeg bor nu i Fårevejle nordvest for Holbæk. Jeg arbejder nu som klubmedarbejder.

Lottes adresse er Gyvelvej 13, 4540 Fårevejle.

Hej alle sammen! Det er Søs, der underholder jer lige nu.

Efter skolen var jeg et ½ år i huset i Dianalund. Jeg har siden da boet forskellige steder på Nordfalster.

I 1983 fik jeg en velskabt datter. I tiden siden er hun blevet en rigtig laban! Pyt – det var jeg vel også selv i skolen. I syv år har jeg arbejdet inden for træindustrien, dels seks år i Orehoved og et år i Vordingborg.

Søs er Else Merete Heller + Nielsen, Ellehammervej 15B, 4840 Nørre Alslev.

Fra Kim Andersson, som før i tiden hed Krul, har vi modtaget følgende: Efter skolen har jeg prøvet alt mellem himmel og jord. Først 3 år som konstabel i Livgarden og der-

efter nogle år som sælger m.m. Først var det pelse, så elektronik og til sidst kondomautomater. Så meldte trangen sig til at blive »egen herre«. Det kostede ca. 1 års hårdt arbejde, samt hvad der nok svarer til 5 års løn (i gæld). Så begyndte jeg forfra, men denne gang i motions/helsebranchen. Efter snart 2 år har jeg et motions/helsecenter (Fitness Club) i Malmø. I dag er vor arkitekt i gang med at indrette center nr. 2 i Malmø – et »Aerobic-center«.

Jeg har hverken kone eller børn, men det kommer nok en dag.

Kims adresse er Högamöllegaten 16, 212 19 Malmø, Sverige.

Jette Jørgensen, Stubbekøbingvej 344, 4800 Nykøbing F., skriver: Efter 1 år i køkkenet på skolen tog jeg efg-levnedsmiddel. I 1986 fik jeg svendebrev som butiksslagter og arbej-

dede 2 år som svend i Idestrup. Herefter 1 uge på Hesnæs Fisk – det var nok for mig, da det stank af fisk. Var glad arbejdsløs til februar 1989, hvor jeg gik på barsel. Fik i marts 1989 en dejlig dreng. Forresten giftede jeg mig i april 1988. April 1990 startede jeg i Fiskehuset i Nykøbing. Der stinker ikke.

Stephan Green Löve: Efter Nørre Ørslev startede jeg i gymnasiet på min gamle skole og blev mat./samf. student tre år senere. Dette gav mig mulighed for at starte med at

læse HA på Handelshøjskolen, og i 1987 blev jeg færdig som civiløkonom. Jeg synes ikke, jeg havde lært nok, og fortsatte med at læse cand.merc., hvilket jeg nu er ved at afslutte med min hovedopgave.

I 1987 fik jeg deltidsjob i Privatbankens børsmæglerselskab, og efter bankfusionen flyttede jeg til en regnskabsafdeling.

I 1984 flyttede jeg sammen med min kæreste til Humlebæk. Vi blev gift, og i 1989 fik vi en datter.

Stephan bor Teglgårdsvej 347, 3050 Humlebæk.

Dette fra Inge Lise Petersen, som nu hedder Madsen: De første 2 år var jeg i køkkenet på skolen, hvor jeg også startede min køkkenlederuddannelse. Den afsluttede jeg i 1984.

Jeg ville prøve noget andet, så jeg fik feriejob som hjemmehjælper. Rejste til Israel i kibbutz. Fik arbejde på Nordfalsters og Gundslev plejehjem, henholdsvis som køkkenassistent og køkkenleder. Udlandet trak igen, denne gang Canada-/Californien. Da jeg kom hjem, tog jeg et 5 mdr.s kursus på Håndarbejdsskolen i Nykøbing F.

Nu arbejder jeg som køkkenassistent på Pensionisthøjskolen i Marielyst.

Jeg er for øvrigt også blevet gift og bor nu Egedvej 38, 4800 Nykøbing F.

Janne Bill Pedersen har skiftet navn til Hansen og bor Dronningsgårds Allé 9A, 1. tv., 2840 Holte.

Janne skriver: Jeg blev udlært i brugsen i 1984, hvor jeg fortsatte

som butiksassistent et år efter. Derefter var jeg nogle år i henholdsvis kantine og smørrebrød. Pga. min allergi var jeg til sidst nødt til at skifte erhverv, så nu er jeg kontorfunktionær på Virum postkontor.

I marts blev jeg gift med Jens Peter, og vi venter vores første barn til februar.

Susanne Jensen hedder nu Svensson og er atter tilbage i Nykøbing F., Grønnegade 38. Susanne fortæller:

Efter et højskoleophold i 1982/83, hvor jeg mødte min mand, tog

jeg efg-levnedsmiddel. Derefter flyttede jeg til Gentofte (hvor min mand boede), hvor jeg arbejdede som køkkenassistent fra 1984-86. Efter uddannelsen ville jeg gerne have med børn at gøre og fik et job som pædagogmedhjælper i en nystartet vuggestue, indtil jeg i 1989 fik en søn. I år har vi købt hus i Nykøbing F., og jeg går hjemme og passer vores lille søn.

Der er nu gået en halv snes år, og jeg sidder stadig på skolebænken.

Efter Nørre Ørslev tog jeg mat./fys. studentereksamen og startede derefter på DTH, men stoppede

dette studium for at gå ud i erhvervslivet. Her kom jeg til at arbejde med min store

interesse, nemlig konstruktion og reparation af computer-styringer, og er netop nu ved at færdiggøre min ingeniøruddannelse på Københavns Teknikum.

Kim Kiehn er hverken gift eller har børn. Han bor Ejjgårdsvej 13A, 3., 3920 Charlottenlund.

En hilsen fra Dina Gorosch: De sidste 10 år har været meget udfordrende. Efter endt skolegang tog jeg efg-lægeseekretærlinien og kom derefter i lære som lægeseekretær

på Gentofte Amtssygehus. Jeg arbejdede som lægeseekretær der nogle år efter min uddannelse for så at prøve kræfter i medicinalbranchen. Desværre lukkede firmaet, så jeg tog tilbage på hospital og arbejdede som psykologsekretær på børne- og voksen-psykiatrisk afdeling og senere på medicinsk hæmatologisk specialafdeling. I sommer blev jeg færdig som engelsk korrespondent og er lige startet i mit drømmejob som nordisk sekretær i medicinalfirmaet Wellcome.

Jeg bor i en dejlig 5-værelses lejlighed, er hverken gift eller har børn. Adressen er: Tagensvej 112, 1. tv., 2200 København N.

Efter efg-basisår på handelsskolen kom jeg i lære i en tøjforretning i Rødby. Da jeg var udlært, var der ikke mere arbejde. Jeg arbejdede derfor 2½ år på lampefabrikken

Capranilight. Efter en arbejdsløshedspeperiode på ½ år startede jeg på et EIFU-kursus. Derfra kom jeg i praktik på Sønderøhjemmet. I sommeren 1990 er jeg blevet færdig på sygehjælperkolen og er tilbage på Sønderøhjemmet i en fast stilling. Jeg har nu boet sammen med Jacob i 9 år, og til maj 1991 venter vi vores første barn. Dette fra Henriette Knudsen, Ringsbøllevej 20, 4970 Rødby.

Torben Boeg Jensen har stadig samme adresse.

Han skriver: Efter 10. kl. i Folkeskolen kom jeg i lære som automekaniker på et autoriseret VW-værk-

sted. Min læretid var 3½ år, og efter endnu et ½ år der, skiftede jeg til et Toyota-værksted. Efter endnu et ½ år blev det til et lastvogns-transportfirma i Stubbekøbing.

Jeg rejste så et ½ år til Australien, hvor jeg arbejdede på en stor farm i New South Wales som mekaniker. Senere rejste jeg rundt i det meste af Østaustralien sammen med nogle venner.

Da jeg kom hjem, læste jeg nogle fag på VUC i Nykøbing F.

Jeg læser nu til maskintekniker i Slagelse og håber på at blive færdig til nytår.

Dette fra Jane Larsen: Efter et år i huset arbejdede jeg forskellige steder indtil 1984, hvorefter jeg indtil 1987 sejlede som restaurantmedhjælper på DSB-færgerne i

Rødby og Gedser. Derefter arbejdede jeg som køkkenmedhjælper på Marielyst, og året efter på Dania Line i Nysted. Efter at have været arbejdsløs i 1½ år sejler jeg igen hos DSB i Gedser.

Jeg er hverken gift eller har børn. Min adresse er Gedsersvej 36B, 1.

Indlæg fra en 10-års elev: Som nyudsprunget knøs gik jeg efter sommeren løs på Vordingborg og byens handelsskole. Året efter flyttede jeg, under påskud af at være isen-

kræmmerlærling, tilbage til Møn. Her skete så det, at jeg bl.a. blev alvorligt for-

elsket. I 9 måneder var jeg lagerekspedient i lagerbyen Glostrup, for så i 1985 at begynde på Højere Handelseksamen på Købmandsskolen i København. Samtidig flyttede jeg på Tingbjerg Kollegiet og var meget aktiv i VU. I 1987 måtte jeg, som følge af landets betændte situation, starte på politstudiet på Københavns Universitet. Min kæreste fra dengang hænger stadig ved, som var hun en pantefoged fra kreditforeningen. Vi bor i lejlighed på Amager, Højdevej 6, 1. th., 2300 København S.

Dette fra Erik Rishøj Jensen.

Helle Pedersen og Carsten Larsen, som begge hedder Larsen nu, skrev til os sidste år og syntes ikke, der var sket ændringer i deres tilværelse, så vi bringer det samme brev.

Efter Nørre Ørslev gik vi begge på handelsskole i Nykøbing F., hvor vi tog efg. Helle fortsatte som elev på et advokatkontor i byen, mens jeg tog HH, skriver Carsten.

Lidt om Helle: Efter afsluttet uddannelse arbejdede Helle herefter 4 år i Sygesikringen Danmark, heraf 2 år i København. Helle er atter tilbage på et advokatkontor og er glad for dette.

Om Carsten: Efter HH blev han ansat i Den Danske Bank i Nykøbing F. som elev. Carsten arbejder stadig i Den Danske Bank som »Udlandsrådgiver for Østdanmark«, men i København.

Helle og Carsten bor Grønnegården 532A, 2760 Greve.

Redigeret af

Karen Margrethe Pedersen

Gitte Pedersen, 1990/91.

Nyt fra elevholdet 1985/86

Anne Arhning læser jura på Københavns Universitet.
Rikke Boesen er au-pair i USA.
Lars Brandt er smed på Saksøbing Sukkerfabrik.
Inge-Lise Brædder er i USA.
Martin Buch er soldat.
Anne Carstensen har fået barn.
Anne-Lise Christensen er elev på Holeby Diesel.
Flemming Christensen er arbejdsløs.
Brian Due er konstabel i Næstved.
Anders Hansen arbejder på et plejehjem i København.
Ilse Hansen er på vagtcentralen hos Falck.
Kim Hansen er stadig elektrikerlærling i Nørre Alslev.
Anette Heintz er butiksslager i Idestrup.
Dorte Henriksen er elev i Kvickly i Nykøbing F.
Jens Honoré læser til cand.pol. i København.
Henrik Jensen aftjener sin værnepligt ved Civilforsvaret.
Martin Haugård er ansat i Unibank i Holbæk.
Pia Jensen er på jordomrejse.
John Jørgensen er stadig smedelærling i Nykøbing F.
Niels Henrik Jørgensen er færdig som elektriker.
Jane Kastrup arbejder vist nok på Maribo Frø.
Karsten Kragh er arbejdsmand i Glostrup.
Martin Kristansen er konditor hos Bjørnebageren.
Bo Larsen læser til agronom på Landbohøjskolen.
Lene Larsen arbejder på DSB-restauranten.
Henrik Lejre er revisotelev i København.
Palle Madsen er nu udlært tømrer.
Finn Mortensen er i Canada med IAEA.
Bent Møller er soldat i Farum.
Tina Noergård er au-pair i Frankrig.
Martin Nøhr er kleinsmedelærling på Stege Sukkerfabrik.
Carsten Nørlem er postarbejder i Nykøbing F.
Jan Pedersen læser HA i Nykøbing F.
Jan Erik Petersen er endnu smedelærling.
Dorte Rasmussen er revisorelev.
Hanne Nyboe er au-pair i USA.
Sussi Rasmussen er i Australien med IAEA.
Anders Spøhr læsert stadig på DTH.
Anette Stang sælger tøj et sted på Sjælland.
René Stauner er redderelev ved Falck.
Roland Sørensen aftjener sin værnepligt i Farum.
Per Stefaniuk er ved SEAS på Masnedø.
Annette Stentebjerg er i New Zealand med IAEA.

Bo Larsen

Nyt fra elevholdet 1986/87

Birgitte Andersen arbejder i Føtex. Skal ud at rejse.
Monia Foged Andersen er køkkenelev på Ladelund Landbrugsskole.
Per Andersen er lastvognsmekaniker ved Volvo i Haslev.
Karina Bentsen arbejder i Frisørhuset i Maribo.
Rikke Boesen er au-pair i USA.
Pernille Christiansen går på 2. HH i Nykøbing.
Brian Frigaard er landbrugselev i Virket.
Ulrik Green er i lære som industriellelektriker på Hardi i Nørre Alslev.
Anette Stentebjerg arbejder gennem IAEA i New Zealand.
Claus Elo har efter forlydende aftjent sin værnepligt.
Janne Hansen er kok på Hvide Hus i Maribo.
Kim Hansen er elektriker i Nørre Alslev.
Dorte Henriksen arbejder i Kvickly i Nykøbing.
Dorte Holm er elev som teknisk assistent.
Jette Holtze går i 3.g på Maribo Gymnasium.
Martin Hvid arbejder som skytte et sted på Sjælland.
Hanne Lund Jensen er elev på Nordjyllands Idrætshøjskole.
Poul Mølbjerg kæmper for fædrelandet ved Civilforsvaret.
Michael Johansen er landbrugselev i Døllefjelde.
Jens Rosenkilde arbejder i et gartneri.
John Jørgensen er snart færdig som smed.
Carsten Kragh er arbejdsmand ved et medicinalfirma i Valby.
Anders Kristensen er lastvognsmekaniker i Ø. Toreby.
Marianne Kruse arbejder på GT. Skal ud at rejse.
Brit Larsen går i 3.g på Nykøbing Katedralskole.
Hans Lybecker sejler på Gedser/Warnemünde. Skal ud at rejse.
Karina Modig er kontorassistent på Nykøbing Katedralskole.
Dorrit Molin tjener også penge til en rejse.
Lena Juul Nielsen tager EG på Handelsskolen i Nykøbing.
Morten Nielsen er konstabel i flyvevåbnet i Værløse.
Nanna Nielsen skal ud som au-pair i Frankrig.
Pernille Bring Nielsen har barselsorlov.
Torben Nielsen arbejder ved landbrug i Vantore.
Tina Noergaard er au-pair i Nice.
Claus D. Olsen er landbrugselev i Torkilstrup.
Dorte P. Olsen er i køkkenet på kasernen i Næstved.
Kenneth S. Olsen arbejder i musikforretning i Nakskov.
Helle Pedersen er også ved at tjene penge til at rejse for.
Bettina Ter-Borch er i lære som tjener i Bangs Have.
Jan Erik Petersen er i lære som maskinarbejder i præstø.
Martin W. Petersen er i lære som industriellelektriker.

Søren Plough går på 2. HH i Nykøbing.
Claus Rasmussen arbejder ved landbrug i Vantore.
Hanne N. Rasmussen er i USA som au-pair.
Claus Ringsing er i Livgarden.
Christina Rose er i Italien.
Jan Rytz læser edb i København.
Annette Stang arbejder i en tøjforretning i Ringsted.
René Stauner er Falck-mand i Maribo.
Bo L. Sørensen er tjener og tankpasser m.m.
Ann-Brit Tambour er i Australien og arbejde.
Per Stefaniuk er i lære som kleinsmed på Masnedøværket.

Hans Lybecker

Nyt fra elevholdet 1987/88

Monia Andersen er i lære som køkkenelev på Ladelund Landbrugsskole.
Anja Bech er i lære som kontorelev på Lalandia i Rødby.
Malene Beske er stadig i lære som lagerekspedient hos Opel i Nykøbing F.
Morten Beske er i snedkerlære i Ø. Toreby.
Karina Boye arbejder i et body-building center i Næstved.
Signe Bruun bor i Åbenrå i Sønderjylland.
Benjamin Christensen er i lære som smed i Magleby på Møn.
Pernille Christiansen går på 2. års HH i Nykøbing F.
Jens Corneliussen arbejder på en gård i Vantore.
Lars Ebbe arbejder på Raaco i Ø. Toreby.
Githa Frank er i lære som beklædningssekspeditor.
Sarah Haar går på Engelsholm Højskole.
Birgitte Hansen tager 1-årig HH i Nakskov.
Carsten Hansen er i lære som kontorelev i Stege.
Kenneth Grønlund er i lære som maskinarbejder på Holeby Diesel.
Lene Hansen går på 2. års HH i Nykøbing F.
Mona Henriksen er i lære som slagter.
Jakob Holm er i lære som mekaniker i Skørtinge.
Kim Holst arbejder på en gård på Sydfyn.
Karsten Hovmand arbejder på en gård ved Vordingborg.
Morten Høyer er i lære som tømrer i Stege.
Bent Jensen er i lære som elektriker i Nykøbing F.
Birthe Jensen går på 2. års HH i Vordingborg.
Britt Mayland går på 2. års HF i Vallensbæk.
Hanne Jensen er på Nordjyllands Idrætshøjskole.
Heinz Willemoes går på teknisk skole i Ringsted.
Martin Brandt arbejder på en gård i Maglebrænde.
Michael Johansen arbejder på en gård i Døllefjelde.

Lene Vilbrad går i 3.g i Vordingborg.
Toke Katzeff studerer 2. års HF i Nykøbing F.
Therése Kemp er indtil januar i Australien som udvekslingsstudent.
Hanne Frimand rejser indtil december rundt med Up with People.
Malene Kristensen går på 1. års HF på Blågårds Seminarium.
Bettina Larsen går på HGS i Nykøbing F.
Brit Larsen går i 3.g på Nykøbing Katedralskole.
Ghita Larsen er kassedame i Favør i Vordingborg og er enkeltfagskursist.
Christina Lund går på håndarbejdsseminariet i Nykøbing F.
Anne Dorte Madsen går på 2. års HH i Nykøbing F.
Martin Melgaard er i lære som elektriker i Rødbyhavn.
Lars Mølholm er landbrugsmedhjælper ved Kalundborg.
Christina Nielsen går på Askov Højskole.
Hans Henrik Nielsen er stadig ved at uddanne sig til maskinmester.
Annette Nørlem går på 2. års HH i Nykøbing F.
Henning Pedersen er i lære i et byggeområde i Vordingborg.
Jesper Pedersen går på 2. års HF i Nykøbing F. Er bosat i Nysted.
Bettina Ter-Borch er i lære som tjener i Bangs Have, Maribo.
Søren Ploug går på 2. års HH i Nykøbing F.
Bjørn Rasmussen er i lære i et gulvlæggerfirma i Vordingborg.
Dian Rasmussen rejser rundt med Tivoliland.
Michael Skaaning arbejder hos Ødegaard Biler i Sakskøbing.
Winnie Skaftø går på 2. års HH i Nykøbing F.
Peter Spohr går på HTX i Nykøbing F.
Jesper Tambour arbejder på en gård i Vantore.
Susanne West er i lære hos Præstegaard & Monsen i Nykøbing F.

Brit Larsen

Nyt fra elevholdet 1988/89

Lars Bom er arbejdsmand på en finérfabrik i Vålse.
Kent Bonde går på efg-levnedsmiddel i Ø. Toreby.
Karina Bóye bor hjemme, men håber på at komme ind til militæret.
Heidi Brandt går i 2g på Maribo Gymnasium.
Angelica Brunstedt går på HH i Nykøbing F.
Mette Bruun tager HF i Nakskov.
Lene Christensen går på efg-servicefag i Nakskov.
Martin Christensen er i bagerlære i Nykøbing F.
Anne Djuraas læser HF-enkeltfag på VUC i Nykøbing F.
Karen Lise Due går i 2g i Nakskov.
Steen Due er kommet i handelslære i Nykøbing F.

René Frandsen er i elektrikerlære i Maribo.
 Githa Frank er i lære som beklædningsoperatør i København.
 Carsten Frigaard går i 2g i Nykøbing F.
 Anja Hansen er i tjenerlære i Vordingborg.
 Kim Bonde Hansen er i lære som maskinarbejder på sukkerfabrikken
 i Nykøbing F.
 Linda Hansen tager HF i Nykøbing F.
 René Hansen går på HF i Nakskov.
 Mona Henriksen er i slagterlære i Nykøbing F.
 Jacob Holm er i lære som bilmekaniker i Skørtinge.
 Morten Høyer er tømrerlærling i Stege.
 Bent Ebbe Jensen er elektrikerlærling i Nykøbing F.
 Britt Mayland Jensen går på HF i Vallensbæk.
 Martin Brandt Jensen er landbrugs elev i Maglebrænde.
 Pernille Jensen er i lære som butiksassistent i Nykøbing F.
 Robert Jensen går på efg-jern og metal i Nykøbing F.
 Keld Jørgensen arbejder hjemme på maskinstationen.
 Pernille Jørgensen tager HF-enkeltfag i Nakskov.
 Susanne Kaare går på HH i Nykøbing F.
 Gitte Klitmøller er på husholdningsskole i Sorø.
 René Krog er maskinarbejderlærling på sukkerfabrikken i Nykøbing F.
 Kristian Kruse går i 2g på Nykøbing Katedralskole.
 Birthe Larsen er i slagterlære i Nykøbing F.
 Kim Larsen er ansat på en gård i Ravnse.
 Tina Leonhardsen er for tiden arbejdsløs.
 Marlene Løllike går i 2g i Nykøbing F.
 Charistina Lund er på højskole i Ryslinge.
 Louise Madsen tager HF i København.
 Tanja Mogensens går på HF i Nykøbing F.
 Anders Molin er i gartnerlære i Rødbyhavn.
 Henrik Mortensen er skovbrugs elev på Ålholm Slot.
 Lars Mølholm arbejder på en gård ved Kalundborg.
 Rikke Møller er i huset i Nagelsti.
 Anette Brandt Nielsen tager HH i Nykøbing F.
 Thomas Bring Nielsen arbejder ved stålindustri i Ø. Kippinge.
 Tina Dalsager Olsen går på HF i Nykøbing F.
 Charlotte Pedersen gør det samme.
 Diana Rasmussen læser til teknisk assistent i Nykøbing F.
 Jan Rasmussen går på efg-jern og metal i Nykøbing F.
 Karina Rasmussen er husmor i Herritslev.
 Peter Spohr går på HTX i Nykøbing F.
 Michael Stang arbejder hjemme ved Ø. Kippinge.
 Malene Sværke går på HF i Nakskov.
 Karina Petersen er i lære som køkkenassistent på Nykøbing F. Sygehus.

Karen Lise Due og Carsten Frigaard

Nyt fra elevholdet 1989/90

Mie Adamsen er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Kenneth Andersen går på handelsskole i Nykøbing F.
Rikke Andersen går på efg-levnedsmiddel i Ø. Toreby.
Eroma Andreasen går på HF i Nykøbing F.
Finn Boesen arbejder for tiden hjemme på gården.
Torben Børresen er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Thomas Bülow går på handelsskole i Nakskov.
Lene Christensen går på efg-servicefag i Nakskov.
Tina Christiansen går på handelsskole i Nykøbing F.
Maria Dixen går på Sortedams Gymnasium i København.
Thomas Ebbe går på efg-bygge og anlæg i Nykøbing F.
Vivi Frederiksen går indtil jul på Ankerhus Husholdningsskole i Sorø.
Susan Green går på efg-levnedsmiddel i Ø. Toreby.
Allan Hansen går i 10. kl. på privatskole i Albertslund.
Anders Hansen er arbejdsdreng på Guldborg Savværk.
Christian Suhr Hansen går i 10. kl. i Slangerup.
Henrik Hansen går på efg-jern og metal i Næstved.
Jes Hansen er i lære som elektriker på Møn.
Linda Hansen går på HF i Nykøbing F.
Malene Hansen er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Michael Hansen er landbrugselev ved Nakskov.
Casper Holm går på efg-jern og metal i Nykøbing F.
Claus Jensen er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Heidi W. Jensen går i 10. kl. hjemme i Ringsted.
Louise Brandt Jensen er også 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Robert Jensen går på efg-bygge og anlæg i Nykøbing F.
Linda Jochumsen går på efg-servicefag i Nakskov.
Anne-Dorte Johansen går på HF i Roskilde.
Brian Johansen er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Charlotte Johansen har også valgt dette.
Jesper Øbo Johansen er landbrugselev på Sjælland.
Keld Jørgensen arbejder hjemme på maskinstationen.
Lene Kaare går på handelsskole i Nykøbing F.
Mette Kofoed går på Realskolen i Nykøbing F.
Pia Kragh er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Charlotte Kruse er det samme.
Ole Køppler-Nielsen er endnu en 2. års elev.
Bo Larsen går i 10. kl. i Sakskøbing.
Kristine Larsen går i 1g på Maribo Gymnasium.
Thomas Leire går på efg-jern og metal i Nykøbing F.
Louise Madsen går på HF på Avedøre Gymnasium.

Katrine Møller er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Berit Nielsen går på Mommark Handelsskole på Als.
Henrik Nielsen går på HF i Nykøbing F.
Jesper Nielsen er på efg-jern og metal i Lyngby.
Karina Nielsen er et år i Skotland.
Katja Pedersen går på HF i Nykøbing F.
Per Petersen er landbrugselev på Møn.
Jan Rasmussen går på efg-jern og metal i Nykøbing F.
Mette Severinsen går i 10. kl. i Stensved.
Jesper Stoffer er endnu en 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Henriette Svendsen går på handelsskole i Nykøbing F.
Maria Thiesen er elev i 1g på Maribo Gymnasium.
Morten Weiss går på efg-jern og metal i Nakskov.
Anne West er et år på Island.
Sara Wigley er 2. års elev på Nørre Ørslev Ungdomsskole.
Jens Østerballe går på Metalindustriens Fagskole i Ballerup.

Rikke Andersen og Robert Jensen

ELEV MØDE 1991

Lørdag den 6. oktober

kl. 11.00-17.00

VEL MØDT!

Strofe

bare' det at trave' en tur
at se' og opleve' høre'
uden et aggressivt indre' jeg
skal fortælle' dig
hvad du netop nu burde' gøre'

bare' dette' et øjeblik
at være' leve' i nuet
uden urolig indvendig røst
et sted i dit bryst
skal fortælle' nu er du truet

bare' det at slappe' lidt af
lidt stille' stilhed før stormen
uden at løbe' fra det man skal
men kald det et kald
at man holder bedre' på formen

Carl Scharnberg